

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1934

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 444

Ν Ο Μ Ο Ι

Περὶ μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν νομοθεσίαν περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Νόμος 6429

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 7 τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

1. Εἰς πᾶσαν κοινότητα δίδεται τὸ ὄνομα τοῦ ἀπαρτίζοντος αὐτὴν συνοικισμοῦ, ἐὼν δὲ οὗτοι εἶναι πλείονες δίδεται τὸ ὄνομα τοῦ πολυπληθεστέρου, ὅστις εἶναι καὶ ἔδρα τῆς κοινότητος προτιμᾶται δὲ τὸ τυχὸν ὑπάρχον ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ συνοικισμοῦ, ἐφόσον τὸ σύγχρονον δὲν ἔχει ἱστορικὴν σημασίαν.

2. Αἱ ἔδραι τῶν Κοινοτήτων ὁρίζονται διὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παράγρ. 1 Διαταγμάτων.

3. Τὸν τύπον τῆς σφραγίδος ὁρίζει τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐγκρινομένης παρὰ τῇ Νομάρχῳ, δυνάμενός καὶ νὰ μεταρρυθμίξῃ ταύτην.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

1. Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον δι' ἀποφάσεως τῶν 2)3 τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτοῦ δύναται ν' ἀποφασίσῃ ἄλλως περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ἔδρας τῆς κοινότητος. Αἱ ἀποφάσεις ὅμως αὐταὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἀποφαινομένου κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας ἀλλὰ εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ ὁποίου ἐν προκειμένῳ θὰ μετέχωσιν ἐπὶ πλείον τρεῖς ἀρμόδιοι καθηγηταὶ τῆς φιλοσοφ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν προτάσει τῆς οἰκείας Σχολῆς.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην χρέη Γραμματέως παρὰ τῇ Συμβουλίῳ ἐκτελεῖ εἰς τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει Τοπ. Αυτοδιοικήσεως ὑπηρετούντων Εἰσηγητῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζόμενος εἰς ὃν παρέχεται καὶ ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1931 Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ τῶν χορηγητέων ἀποζημιώσεων κλπ.» ἀποζημιώσις.

3. Αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ὁ νόμος 4096 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13ης Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. περὶ μετονομασίας συνοικισμῶν πόλεων ἢ κωμῶν» παραμένει ἐν ἰσχύϊ, τῆς κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἀρμοδιότητος τῆς ἐπιτροπείας τοπωνυμῶν τῆς Ἑλλάδος περιεργουμένης εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν συντεθειμένον κατὰ τ' ἀνωτέρω

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτή-

των νομοθεσίας, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1927 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

1. Τὰ ὄρια τῆς διοικητικῆς περιφερείας ἐκάστου δήμου ἢ κοινότητος καθορίζει ἐπιτροπὴ διοριζομένη ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Δημάρχου ἢ προέδρου τῆς Κοινότητος τῶν ἐνδιαφερομένων δήμων ἢ κοινοτήτων, ἐκ τῶν διευθυντῶν δύο τῶν ἐν ἐκάστῳ δήμῳ ἢ κοινότητι λειτουργούντων σχολείων στο χειρῶδους ἐκπαιδεύσεως ἢ ἐξ ἐνὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐκάστου ἐνδιαφερομένου δήμου ἢ κοινότητος καὶ τοῦ οἰκείου Εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ὡς Προέδρου.

2. Ἐὰν οἱ διυστάμενοι δῆμοι ἢ κοινότητες ἀνήκωσιν εἰς διαφόρους νομούς, τὴν ἐπιτροπὴν διορίζει ὁ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ὁριζόμενος Νομάρχης. Οὗτος δύναται νὰ διορίσῃ οἷους ἂν ἐγκρίνῃ ἐκ τῶν διευθυντῶν σχολείων ἐκάστου δήμου ἢ κοινότητος ἢ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβούλων σὺτῶν, καθὼς καὶ οἰονδήποτε ἐκ τῶν Εἰρηνοδικῶν, ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δῆμοι ἢ κοινότητες ὑπάγονται εἰς διαφόρους ἐπαρχίας ἢ νομούς ἢ διάφορα Εἰρηνοδικεῖα.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνέρχεται καὶ προβαίνει εἰς τὸν ἐπὶ τόπου καθορισμὸν τῶν ὁρίων ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῆς, ἐπιμελεῖα τοῦ Εἰρηνοδίκου, καθ' ἡμέραν ὁριζομένην ὑπ' αὐτοῦ, ἣν γνωστοποιεῖ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ τῆς οἰκείας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει, δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρότερον.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ, τσρισταμένων ἀπάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, προβαίνει εἰς τὸν ἐπιτόπιον καθορισμὸν τῶν ὁρίων, κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου, συντάσσει δὲ περὶ τούτου καθορισμοῦ λεπτομερὴ ἔκθεσιν ἐν ἣ σημειοῦνται καὶ αἱ ἐγερθεῖσαι ἀμφισβητήσεις.

5. Τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει ἀμέσως ὁ Εἰρηνοδικὴς πρὸς τὸν Νομάρχην, δημοσιεύει δὲ αὐτὴν διὰ τῆς οἰκείας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ δι' ἐπικολλήσεως ἐπὶ τῆς ἐξωθύρας τῶν ἐκκλησιῶν τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως αὐτῆς.

6. Ὁ ἀδικαιολογήτως ἀπουσιάσας κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν τοῦ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου διὰ προστίμου μέχρι 200 δραχμῶν, ἀναπληροῦται δὲ δι' ἄλλου μέλους τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ δι' ἄλλου διδασκάλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

7. Ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω δημοσιεύσεως τῆς ἐκθέσεως ἐπιτρέπεται εἰς τὰ δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ συμβούλια προσφυγὴ ἐνώπιον Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς οἰκείας Νομαρχίας ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου ἐκ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτῆς ὡς Προέδρου, ἐνὸς μηχανικοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἐκ τῶν ἐν τῷ νομῷ ὑπηρετούντων μηχανικῶν καὶ ἐνὸς Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου εἰς ὃ ὑπάγονται οἱ ἐνδιαφερόμενοι δῆμοι καὶ κοινότητες, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

8. Ἄν οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες ὑπάγωνται εἰς διάφορα Πρωτοδικεῖα ὁρίζει ὁ Νομάρχης τὸ Πρωτοδικεῖον, παρ' οὗ λαμβάνεται κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁ Εἰρηνοδικὴς.

9. Ἄν οἱ δῆμοι ἢ αἱ κοινότητες ἀνήκωσιν εἰς διαφόρους

νομους ὁ Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας ἢ ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου ὁ εἰσηγητὴς καὶ ὁ μηχανικὸς ὁρίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ὁρίζεται καὶ τὸ Πρωτοδικεῖον, παρ' οὗ λαμβάνεται κατὰ τ' ἄνω-τέρω ὁ Εἰρηνοδίκης.

10. Ἔργα γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τοῦ-του ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Νομαρχίας ὑπὸ τοῦ Νο-μάρχου ὁριζόμενος.

11. Ἄν οἱ δῆμοι ἢ αἱ κοινότητες ἀνήκωσιν εἰς διαφόρους νομούς, ὡς γραμματεὺς ὁρίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν διοικητικὸς ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἐν τοῖς νο-μοῖς, εἰς οὓς ὑπάγονται οἱ δῆμοι ἢ αἱ κοινότητες, ὑπηρε-τούντων.

12. Τὸ ὡς ἄνω δικαστήριον δικάζει ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἐν τῷ Νομαρχικῷ Καταστήματι, δυνάμενον νὰ διατάξῃ καὶ ἐπιτόπιον ἔρευναν.

13. Τὴν ἔρευναν ἐνεργεῖ εἴτε τοῦτο μεταβαλὼν ἐπὶ τόπου εἴτε δι' ἐνὸς τῶν μελῶν του, βοηθουμένου κατὰ τὴν ἐπιτόπιον μετάβασίν του, ἐὰν ἤθελε κριθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀναγκαιον, ὑπὸ μηχανικοῦ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τῶν δῆμων καὶ κοινοτήτων ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου.

14. Ὁ Πρόεδρος ἅμα τῇ υποβολῇ τῆς προσφυγῆς, δυνάμε-νης νὰ ἐπιδοθῇ αὐτῇ ἀπ' εὐθείας ἢ ἀποσταλῇ διὰ τῆς Διοική-σεως ὁρίζει τὴν δικάσιμον καὶ καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους δῆ-μους ἢ κοινότητας τριάκοντα (30) τοῦλάχιστον ἡμέρας προ-τερον δι' ἐπιδόσεως διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ τῆς ἀστυνομι-κῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει, ὅπως παραστῶσι κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς, ἢ ἐν περιπτώσει ἐπιτοπίου ἐρεύνης ἵνα παραστῶ-σι κατὰ ταύτην.

15. Τὸ δικαστήριον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἀπάν-των τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειοψηφίαν, νι-κώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

16. Ἐν περιπτώσει ἐπιτοπίου μετάβασεως τοῦ δικαστηρίου τοῦτο ἀποφαίνεται ἐπὶ τόπου, συντάσσεται δὲ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ καὶ πρόχειρον διάγραμμα τῶν ὁρίων τῶν ἀποφασισθέντων ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

17. Ἀντίγραφα τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου κεκυρωμέ-να ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κοινοποιῶνται διὰ τῆς ἀστυνομι-κῆς ἀρχῆς πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους δῆμους ἢ κοινότητας καὶ ὅμοιον ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Νομάρχην εἰς τὴν περιφέ-ρειαν τοῦ ὁποῖου ὑπάγεται ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης.

18. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως μετ' ἀντιγράφου κεκυ-ρωμένου, ὡς ἄνω, τοῦ συνταχθέντος διαγράμματος καὶ τοῦ φακέλλου τῆς υποθέσεως ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Τὸ δικαστήριον τοῦτο δύναται αὐτεπαγγέλ-τως ἢ ἐπὶ ἡτιολογημένη αἰτήσῃ τῆς Διοικήσεως ν' ἀναθεωρῇ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐντὺς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των, ὅταν προφανεῖς παραλείψεις καὶ σφάλματα πιστοποιῶνται.

19. Τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ καθορισμοῦ ὁρίων ἀπαλλάσσονται αἱ ἐκ νήσων καὶ ἐκ τσιφλικίων ἀποτελούμεναι κοινότητες.

20. Ὁ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐδαφίου α' καθορισμὸς τῶν ὁρίων ἰσχύει καὶ ἐφαρμόζεται μέχρις οὗ ἀποφασίσῃ τὸ Διοικη-τικὸν Δικαστήριον.

21. Εἰς τὰ ἐκ δημοσ. ὑπαλλήλων μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ δικαστηρίου, τὸν γραμματέα αὐτῶν καὶ τὸν μηχανικὸν τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τῶν δῆμων καὶ κοινοτήτων χορηγεῖται ἀποζημίωσις ἑκάτον δραχμῶν δι' ἑκάστην συνεδρίαν ἢ ἡμέραν ἐργασίας, ὡς καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ αὐτῶν ἔξοδα.

22. Εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν γραμματέα ἀποδίδονται καὶ τὰ καταβληθέντα ὑπ' αὐτῶν ἔξοδα δι' ἀντιγραφὴν τῶν ἐκθέ-σεων καὶ ἀποφάσεων.

23. Ἡ ἀποζημίωσις καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα πληρώνονται μετὰ τὴν υποβολὴν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων.

24. Ἀπὸντα ὅμως ταῦτα προκαταβάλλονται εἰς τὸς δικαι-οῦχος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δι' ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουρ-

γείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς βάρος τῶν ἐνδιαφερομένων δῆμων ἢ κοινοτήτων, παρ' ὧν ἀναλαμβάνει τὸ Δημόσιον ἀναγραφόμε-νης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου τῆς σχετικῆς πιστώσεως ἐν τοῖς προϋ-πολογισμοῖς, μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ βαρύνοντος ἑκάστον δῆμον ἢ κοινότητα ποσοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Οἱ δυνάμει τῶν ἀντικαθιστωμένων κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διατάξεων τοῦ άρθρου 10 τοῦ κώδικος περὶ δῆμων καὶ κοινοτήτων ὑφιστάμενοι παρ' ἐπιτροπῆς ἢ διοικητικοῖς δικα-στηρίοις φάκελλοι ἐκκρεμῶν υποθέσεων καθορισμοῦ διοικητι-κῶν ὁρίων δῆμων ἢ κοινοτήτων ἀποστέλλονται ὑπὸ τῶν Προέ-δρων αὐτῶν ἅμα τῇ ἰσχύϊ τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸν Νομάρ-χην τῆς περιφερείας.

2. Ὅμοιως ἀποστέλλονται εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁριζόμενον Νομάρχην οἱ φάκελλοι ἐκκρεμῶν υπο-θέσεων καθορισμοῦ ὁρίων δῆμων ἢ κοινοτήτων ἀνηκόντων εἰς διαφόρους νομούς.

Πλὴν τῶν ἐκκρεμῶν υποθέσεων δυνάμει τῆς § 5 τοῦ ἀντικαθιστωμένου άρθρου 10 τοῦ Κώδικος περὶ δῆμων καὶ Κοινοτήτων ἥτις προσετέθη διὰ τοῦ άρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27-10-1926 κυρωθέντος διὰ οὗ νόμου 3572, αἵτινες ἐξακο-λουθοῦν νὰ ὑπάγονται εἰς τὰς ἄχρι τοῦδε ἀρμοδίας Ἐπιτρο-πάς.

3. Οἱ ὡς ἄνω φάκελλοι διαβιβάζονται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπὰς ἢ πρὸς τὰ Διοι-κητικὰ Δικαστήρια πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐκδίκασιν.

Ἄρθρον 5.

Προστίθενται εἰς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθε-σίας περὶ δῆμων καὶ κοινοτήτων § 3 καὶ 4 ἔχουσαι οὕτω :

3. Ἐπιτρέπεται νὰ παρέχωνται πρὸς ἐγκέντησιν δάση ἢ συ-στάδες ἐξ ἀγριοκαστανῶν εἰς τοὺς μονίμους κατοίκους δημό-τας ἑκάστης ἰδιοκτητρίας Κοινότητος.

Ὁ τρόπος τῆς διανομῆς καὶ διαθέσεως τῶν εἰρημένων ἀγριο-καστανῶν ἐν γένει, ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεων τῶν οἰκείων Κοι-νοτικῶν Συμβουλίων, λαμβανομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 37 τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοι-νοτήτων.

Αἱ δαπάναι τῶν διανομῶν καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ τοιαύτη βαρύνει τοὺς ὑπὲρ ὧν ἡ διανομὴ δημότας ἀναλύγως τῶν παρ ἑκάστου ληφθεισῶν ἀγριοκαστανῶν.

Ἐν οἱ λαβόντες ὠρισμένον ἀριθμὸν ἀγρίων καστανῶν δὲν ἤθελιν ἐγκεντρίσει ταύτας ἐντὺς δύο ἐτῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς παραλαβῆς αὐτῶν, κηρύσσονται ἐκπτώτοι τοῦ παραχωρηθέντος αὐτοῖς τμήματος, ὅπερ αὐτοδικαίως ἐπανέρχεται εἰς τὴν κυ-ριότητα τῆς ἰδιοκτητρίας Κοινότητος, ἢ ὁποία ἐπιλαμβάνεται ἐφεξῆς τῆς διαχειρίσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ τμήματος τοῦτου.

Διὰ διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐ-σωτερικῶν δύναται νὰ καθορισθῇ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου ταύτης.

Ἄρθρον 6.

Καταργοῦνται ἡ 4η καὶ 5η παράγραφος τοῦ άρθρου 24 τοῦ Κώδικος τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας ὡς τοῦτο συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Κώδικος τῆς Νομοθεσίας περὶ δῆμων καὶ κοινοτήτων ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

1) Αἱ ἀποφάσεις τῶν κοινοτ. συμβουλίων χρήζουσι τῆς ἐγ-γρίσεως τοῦ Νομάρχου ὅπως καταστῶσιν ἐκτελεσταί.

α') Ἐπὶ ἐνοικιάσεων κοινοτικῶν κτημάτων.

β') Ἐπὶ ἐνοικιάσεως φόρων.

γ') Ἐπὶ συμβιδιασμῶν, καταργήσεως δίκης καὶ ἀφέσεως χρέους.

δ') Ἐπὶ χορηγήσεως πάσης φύσεως δωρεῶν καὶ συνδρομῶν ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ τῶν κοινοτικῶν φιλοanthρωπῶν κατὰ-στημάτων.

2) Ἡ ἐγκριτικὴ ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου πρὸς τὴν κοινοποιή-
σει τῆς εἰς τὴν Κοινότητα ἀνακοινουῦται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος
συγχρόνως καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

3) Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἡ ἐὰν οὗτος δὲν ἐκoi-
νοποιῇσε τοιαύτην εἰς τὴν κοινότητα ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς
παραλαβῆς τῆς πρὸς ἐγκρίσιν ὑποβληθείσης πράξεως τοῦ κοι-
νοτικοῦ συμβουλίου, ἐπιτρέπεται εἰς τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον
καὶ πάντα ἔχοντα ἔννομον συμφέρον ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπι-
δόσεως τῆς ἀποφάσεως πρὸς τὴν κοινότητα ἢ τῆς ἡμέρας καθ'
ἣν συμπληροῦται ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὀρίζομένη δεκαπενθήμε-
ρος προθεσμία.

* Ἄρθρο 8.

Εἰς τὸ ἄρθρον 42 παρ. 1 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ
δήμων καὶ κοινοτήτων προστίθεται μετὰ τὸ ἐδάφιον 7 τὰ
ἐξῆς:

1. «Εἰς κοινότητας πραγματοποιούσας ἐτησίως ἔσοδα ἄνω
ᾧ 8.000 δραχμῶν ἀπαγορεύεται ἡ πρόσληψις δημοδιδασκά-
λου ὡς γραμματέως, πλην ἂν ἀποβαίνει ἀνέφικτος ὁ διορισμὸς
εἰδικοῦ γραμματέως ἐλλείψει καταλλήλου προσώπου. Εἰς τὴν
περίπτωσιν ταύτην τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ δημοδιδασκάλου ὀρίζεται
μέχρι 300 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον μετὰ τὸ ἐδάφιον 8 προστίθεται τὸ ἐξῆς:

2. «Ἀπαγορεύεται γενικῶς καὶ ἀνεξαίρετως ἡ εἰς κληρι-
κοὺς ἀνάθεσις τῶν καθηκόντων τοῦ γραμματέως τῆς κοινό-
τητος».

* Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 4759 τοῦ 1930 «περὶ μεταρρυθ-
μίσων εἰς τὴν νομοθεσίαν περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» ἀντι-
καθίσταται ὡς ἑπεται:

Εἰς τὸ ἄρθρον 48 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δή-
μων καὶ κοινοτήτων προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω:

Διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν
Ἑσωτερικῶν, δύναται νὰ ἀναστέλλωνται, καταργῶνται ἢ
μειῶνται αἱ κατ' εἰδικοὺς νόμους ἀρμοδιότητος παντὸς Ὑ-
πουργείου εἰσφοραὶ καὶ ἄλλαι ὑποχρεώσεις τῶν δήμων καὶ
κοινοτήτων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπὶ ὀρισμένων ἐ-
σόδων τῶν ἐπιβεβλημένων, ὡς καὶ τῶν συνισταμένων εἰς τὴν
ἐπιβολὴν φόρων ἐκ τῶν ὑπὲρ αὐτῶν προβλεπομένων καὶ τὴν
παροχὴν ὑπηρεσιῶν.

Δὲν ἰσχύουσι οὕτε ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τοὺς Δήμους καὶ
τὰς Κοινότητας αἱ κατὰ εἰδικοὺς νόμους ἄλλοις ἢ ἑμμεσοῖς
εἰσφοραῖς ὑπὲρ ταμείου συντάξεων καὶ ἀσφαλιστικῶν ἐν γένει
τοιούτων καὶ ἂν ἔτι συνίστανται εἰς ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπρά-
ξεων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν προσόδων εἴτε εἰς κρα-
τῆσεις ἐπὶ τῶν ἐνεργουμένων ἀπὸ τὰ δημοτικά καὶ κοινοτικά
ταμεία πληρωμῶν.

* Ἄρθρον 10.

Τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 69 τοῦ Κώδικος τῆς Δημο-
τικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη
μεταγενεστέρως, ἀντικαθίστανται ὡς ἑπεται:

Ἡ ἐκτέλεσις ἔργων καὶ προμήθεια πραγμάτων ἀξίας ἐκά-
στου κάτω τῶν 15.000 δραχμῶν δύναται νὰ ἐνεργῇται ἄνευ
δημοπρασίας, τῇ ἀποφάσει τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὰ
διὰ Διατάγματος ὀρισθησέμενα ἄλλα, οὔτε ἐπέκτασις τῆς ἐκτε-
λέσεως τοῦ αὐτοῦ ἔργου ἢ προμήθεια ὁμοίας φύσεως πραγμά-
των ἀξίας κάτω τῶν 15.000 ἐπιτρέπεται ἐντὸς τοῦ ὁρισ-
τοῦ ἄνευ δημοπρασίας.

* Ἄρθρον 11.

Ἡ τετάρτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 116 τοῦ Κώδικος τῆς
Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς νομοθεσίας, ὡς τοῦτο ἀντικατε-
στάθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἑπεται:

1. Ἡ ἐκτέλεσις ἔργων καὶ προμήθεια πραγμάτων ἀξίας
ἐκάστου μέχρι 200.000 δραχμῶν ἐπιτρέπεται ἵνα ἐνεργῇται
ἄνευ δημοπρασίας τῇ ἀποφάσει τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου,

κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὀρισθησέμενα. ἄλλ', οὔτε ἐπέκτα-
σις τοῦ αὐτοῦ ἔργου, οὔτε προμήθεια πραγμάτων ὁμοίας φύ-
σεως ἐπιτρέπεται ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἄνευ δημοπρασίας.

2. Τὸ ἐδάφιον ζ' τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 98 τοῦ
Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς νομοθεσίας καταρ-
γεῖται. Δι' ἐξαιρετικὰς καὶ ἐπείγουσας περιστάσεις δύναται
ὁ Δήμαρχος καὶ ἄνευ ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου
νὰ διαθέτῃ ποσὸν μέχρι 50.000 δραχμῶν κατὰ τὰ διὰ Προε-
δρικοῦ Διατάγματος ὀρισθησέμενα.

* Ἄρθρον 12.

1. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ
τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν καὶ μετὰ γνώ-
μην τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κανονίζονται
τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων καὶ προμηθειῶν, τὰ τῆς ἀναλήψεως
ὑποχρεώσεων, τὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν χρηματικῶν, ἐναλμάτων,
τὰ τῆς εὐθύνης καὶ καταλογισμοῦ τῶν ἐκδιδόντων καὶ προ-
συπογραφόντων ταῦτα, τὰ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως καὶ
Ταμειακῆς ὑπηρεσίας, τὰ τῆς λογοδοσίας ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγ-
κτικοῦ Συνεδρίου τῶν Δημοτικῶν ὑπολόγων, τὰ τῆς λογο-
δοσίας τῶν κοινοτ. τοιούτων καὶ ἐν γένει τὰ τῆς οἰκονομικῆς
Διοικήσεως καὶ Λογιστικῆς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

2. Ἐπίσης ὡς ἄνω ὀρίζονται τὰ τῆς εὐθύνης ἐνώπιον τοῦ
Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῶν Δημοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπη-
ρετῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 35 καὶ 39 τοῦ Διατάγματος τῆς 3ης
Ἰουλίου 1933 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ
Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἰσχυουσῶν διατάξεων».

* Ἄρθρον 13.

Ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεως τῆς Δημοκρατικῆς Ἐπιτρο-
πῆς προκαλουμένης ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἀνατίθεται εἰς τοὺς
προϊσταμένους Δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν ἐκάστου Δήμου ἢ ὑπο-
γραφῇ ὀρισμένων πιστοποιητικῶν καὶ ἐγγράφων ἀναγομένων
εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Δημάρχου.

* Ἄρθρον 14.

Εἰς τὸ ἄρθρον 71 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοι-
νοτήτων Νομοθεσίας προστίθεται 4η παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

1. Ἡ ἐκποίηση, ἡ ἀνταλλαγή ἀκινήτων κτημάτων ἢ τα-
ράχώρησις αὐτῶν δι' ἄλλου ἐμπραγμάτου δικαίου πρὸς οἰον-
δήποτε σκοπὸν ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ τὰς ἐπὶ τούτῳ κειμέ-
νας διατάξεις τῶν ἄρθρων 71, 72 καὶ 73 τοῦ κώδικος καταρ-
γουμένης πάσης ἐν προκειμένῳ ἰσχυούσης ἀντιθέτου διατά-
ξεως.

* Ἄρθρον 15.

Εἰς τὸ ἄρθρον 72 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοι-
νοτήτων νομοθεσίας προστίθεται 3ον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἐκποίησης, διὰ κληρώ-
σεως μεταξὺ τῶν δημοτῶν κατοίκων ἢ καὶ δι' ἄλλου τρόπου
τῶν δαπάναις τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος δι' ἀποστραγγίσεως
ἢ ἀποξηράνσεως, ἀποκαλυπτεμένων καλλιεργησίων δημοτ.
καὶ κοινοτ. γαιῶν, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ τῆς δια-
νομῆς αὐτῶν εἰς τοὺς θεμύτας κατοίκους προσκτωμένων ὑπὸ
τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος τοιούτων.

2. Περὶ τῆς ἐκποιήσεως καὶ τοῦ τρόπου τῆς διανομῆς ἀ-
ποφαίνεται τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν Συμβούλιον δι' ἀπολύτου
πλειοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του, τῆς ἀποφά-
σεως αὐτοῦ ταύτης ἐγκρινυμένης διὰ Διατάγματος προκαλου-
μένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

3. Ἡ διανομὴ τῶν οὕτως ἐκποιουμένων γαιῶν συντελεῖται
βάσει τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμ-
βουλίου ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν
Ἑσωτερικῶν καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ
Προέδρου τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ τῶν νομίμων ἀνα-
πληρωτῶν αὐτῶν, ἐκ τοῦ ἐν τῇ οἰκείᾳ περιφερείᾳ προϊσταμέ-
νου τῆς Γεωργικῆς ὑπηρεσίας, ἐκ τοῦ ἀρμοδίου γεωπόνου τῆς
Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ ἐκ τοῦ οἰκείου μηχανικοῦ τοῦ Δη-
μοσίου.

Διὰ Π. Διατάγματος δύνανται νὰ κανονισθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὸ ἄρθρον 79 τοῦ Κώδικος περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4108 προστίθεται ὡς τρίτον ἐδάφιον τὸ ἐπόμενον.

1. Ἐφ' ὅσον εἰς τὸν Σύνδεσμον μετέχουσι πλείονες τῶν πέντε Κοινοτήτων ἢ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ θύναται ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου ἐγκρίναι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ καταστή πενταμελὴς. Εἰς τὴν καταρτιζομένην πενταμελὴ ἐπιτροπὴν δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἑδίου Ὑπουργοῦ νὰ προστίθενται καὶ δύο μέλη ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 17.

Εἰς τὸ ἄρθρον 80 τοῦ Κώδικος περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4108 προστίθεται ὡς τετάρτη παράγραφος ἡ ἐξῆς :

1. Προκειμένου περὶ πενταμελῶν Ἐπιτροπῶν ἡ διάρκεια αὐτῶν καθὼς καὶ ἡ ἔδρα τοῦ Συνδέσμου ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποκειμένης εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

2. Ἡ διοικητικὴ καὶ διαχειριστικὴ ἀρμοδιότης τῶν πενταμελῶν ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ Προέδρου αὐτῶν δύνανται νὰ καθορίζηται ἄλλως διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

3. Ἐδρα τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Πηλίου ὁρίζεται ὁ Βόλος.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 86 τοῦ Κώδικος τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας ἀντικαθίσταται ὡς ἑπεται :

1) Τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου παρεχόμενον ἐπὶ τιμῇ εἶναι ἄμισθον.

2) Εἰς τὸν Δήμαρχον χορηγοῦνται ἔξοδα παραστάσεως.

3) Τὰ ἐτησίως χορηγούμενα ἔξοδα παραστάσεως τῶν Δημάρχων κανονίζονται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς ὁρισμένων ἀνωτάτων καὶ κατωτάτων ὁρίων καθοριζομένων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πραγματοποιουμένων ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ τῆς ἔδρας αὐτῶν, διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδόμενου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Δι' ἰδίου Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καθορίζονται τὰ κατώτατα καὶ ἀνώτατα ὅρια τῶν ἐξόδων παραστάσεως τῶν Προέδρων Κοινοτήτων, αἵτινες πραγματοποιοῦσιν ἔσοδα ἄνω τῶν 2.000.000 δραχμῶν ἐτησίως, ὡς καὶ τῶν Κοινοτήτων τῶν προσελθουσῶν ἐκ τῶν Δήμων Ἀθηναίων, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ὡς οὗτοι εἶχον κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ΑΝΖ'.

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὸ ἄρθρον 87 τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας, ὡς μετερρυθμίσθη διὰ τοῦ νόμου 4759, προστίθεται ἐδάφιον δεύτερον, ἔχον οὕτω :

«Εἰς τοὺς δημοarchικοὺς Παρέδρους τῶν Δήμων, ὧν ὁ προϋπολογισμὸς ὑπερβαίνει τὰ 50 ἑκατομμύρια, παρέχεται δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐξασκήσεως τῶν καθηκόντων των ἡμερησίᾳ ἀποζημίωσις, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνατιθεμένη αὐτοῖς ὑπηρεσία ἐκτελεῖται κατὰ νόμον, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ δημοarchικοῦ καταστήματος καὶ ἐφ' ὅσον ἀπατεῖται ἡ παρουσία ἢ συμμετοχὴ τοῦ Δημάρχου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Ἡ ἡμερησίᾳ αὕτη ἀποζημίωσις ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. μέλλει δραχμῶν διακοσίων δι' ἕκαστον, μὴ δυναμένη ἐν τῷ συνόλῳ νὰ ὑπερβῇ τὰς 150 χιλιάδας ἐτησίως.

Οἱ πάρεδροι βαρύνονται ἐξ ἴσου εἰς ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν τοῦ Δημάρχου καὶ συνεπῶς δικαιοῦνται καὶ ἴσων ἀπολήψεων τῆς ἀποζημιώσεως.

Οἱ ἀδίκᾳ ολογότως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δημάρχου ἔχο-

ποιοῦμενοι τὴν παραγγελίαν αὐτοῦ στεροῦνται τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως».

Ἄρθρον 20.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 4759 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

1. Δύνανται ἐν τοσοῦτῳ ὁ Δήμαρχος νὰ ὀρίσῃ αὐτὸς τὸν ἀναπληρωτὴν του ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐν ἣ περιπτώσει πρόκειται ν' ἀπουσιάσῃ λόγῳ ὑπηρεσίας ἢ ἀδείας ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἑλασσον τῶν τριάκοντα (30) ἡμερῶν.

Ἄρθρον 21.

Εἰς τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4759 τοῦ 1930 προταθέν ἄρθρον 90 δις τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων προστίθεται τὰ ἐξῆς ἐδάφια ὡς τελευταία.

1. Εἰς τὰς τακτικὰς συνόδους συνέρχονται τὰ δημοτικὰ συμβούλια αὐτοδικαίως καὶ ὑποχρεωτικῶς μὴ ἀπαιτουμένης προσκλήσεως.

2. Τὰ τῶν συνεδριάσεων καὶ ἐργασιῶν ἐν γένει τῶν συμβουλίων κατὰ τὸ διάστημα τῶν συνόδων ρυθμίζονται συμφώνως πρὸς τὸν κατὰ τὴν α' ἐδαφίον τοῦ ἄρθρου 93 κανονισμόν.

3. Τὸ συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῶν συνόδων παρισταμένων τοῦ ἡμίσεος πλέον ἐνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

4. Κατὰ τὸ λοιπὸν ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 22.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 104 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 2 τοῦ νόμου 4189 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

4. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Δήμους νὰ προσλαμβάνωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των ἐντὸς τῶν διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας των προβλεπομένων θέσεων καὶ κατὰ τὰ β' αὐτὰς ὁριζόμενα προσόντα μηχανικοὺς ὀρισμένης εἰδικότητος ἐπὶ 0ητείᾳ καὶ ἀποδοχαῖς ὁριζομέναις διὰ συμβάσεως.

Ἡ σύμβασις συνομολογεῖται ὑπὸ τῆς Δημοarchιακῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 23.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ Κώδικος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 4189 καταργεῖται ἀντ' αὐτοῦ δὲ προστίθενται τὰ ἐπόμενα.

Οἱ ὀργανισμοὶ τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἢ προσωρινῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Δήμων ἐγκρίνονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν δυναμένου μετὰ προσήκουσαν ἐκτίμησιν τῶν τε ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν ἐκάστου Δήμου καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς αὐτοῦ, νὰ τροποποιήσῃ τούτους περιορίζων τὰς ὑπηρεσίας, θέσεις, βαθμοὺς, μισθοὺς καὶ π.

Διὰ τοὺς Δήμους τοὺς πραγματοποιοῦντας κατὰ τὸ τελευταῖον οἰκονομικὸν ἔτος ἔσοδα ἄνω τῶν 50 ἑκατομμυρίων τὸ Διάταγμα ἐνδίδεται τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετ' ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου αἱ Δημοarchικαὶ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ υποβάλλωσι ὑπὸ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ἢ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πάσας τὰς μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1934 ληφθεῖσας ἀποφάσεις αὐτῶν δι' ὧν κατηρτίσθησαν νέοι ὀργανισμοὶ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν προγενέστεροι τοιοῦτοι.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ἐγκρίνεται καὶ πᾶσα τροποποίησις τῶν ὀργανισμῶν τούτων.

3. Διὰ Διατάγματος δύνανται νὰ κανονισθῶσι τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 24.

Τὸ ἄρθρον 121 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ἀντικαθίσταται ὡς ἑπεται :

1. Δήμαρχοι, δημοarchικοὶ πάρεδροι καὶ δημοτικοὶ ἢ κοι-

νοτικοί Σύμβουλοι, εκπέμπουν υπό τους περιορισμούς των §§ 3 και 4 του παρόντος άρθρου, αυτοδικαίως το αξιωματικό αυτών, της εκπόσεως απαγγελλομένης δι' αποφάσεως του Υπουργού των Εσωτερικών α') εάν στερηθώσι δυνάμει έριστικής και άμετακλήτου δικαστικής απόφασως των πολιτικών δικαιωμάτων, β') εάν στερηθώσι δια τελεσιδικίου δικαστικής απόφασως της έλευθέρως διαχειρίσεως της περιουσίας των.

2. Οί άνωτέρω, εάν δυνάμει όριστικού βουλευματος παραπεμφθώσι α') επί κακουργήματι, β') επί πλημμελήματι, είτε ως άυτουργοί, είτε ως συνάιτιοι άδικημάτων περί ών προβλέπουν αι παράγραφοι Α' και Β' του από 29 Δεκεμβρίου 1924 ψηφίσματος της Δ' Συντακτικής Συνελεύσεως «περί άνακρίσεως και εκδικάσεως άδικημάτων τινών υπό των έρετών», ως τούτο συνεπληρώθη δια μεταγενεστέρων νόμων, και το άρθρον 439 του Ποινικού Νόμου, έφ' όσον τά άδικήματα ταύτα στρέφονται κατά των δήμων, κοινοτήτων και των δημοτικών φιλανθρωπικών ιδρυμάτων, ών τυγχάνουσιν αντιπροσωπευτικά όργανα, τίθενται, όπως εις άρχίαν δι' απόφασως του οικείου Νομάρχου, ήτις διαρκεί μέχρι εκδόσεως όριστικής απόφασως του άρμόδιου Ποινικού Δικαστηρίου. Εάν ή άπόφασις αύτη έστει άθωωτική άποκαθίστανται αυτοδικαίως εις τά αξιώματά των, άν δέ τούναντίον καταδικαστική, εκπέμπουν αυτοδικαίως, της εκπόσεως απαγγελλομένης δι' απόφασως του Υπουργού των Εσωτερικών. Κατά το διάστημα της άνωτέρω άργίας ούτοι άναπληρούνται προσωρινώς υπό των νομίμων άναπληρωτών των.

3. Επίσης τίθενται κατά τάς αὐτάς ως άνω διατάξεις εις άρχίαν οί σίρετοι άρχοντες, μη εφαρμολομένων εν ποσειμένω των διατάξεων του πρώτου εδαφίου του άρθρου τούτου, εις άς περιπτώσεις ούτοι έστερήθησαν των πολιτικών των δικαιωμάτων δια τελεσιδικίου εις βαθμόν πλημμελήματος δικαστικής απόφασως, επί χρονικόν διάστημα μη υπερβαίνον το έτος και έφ' όσον ή καταδίκη δέν έπήλθε δια παράβασιν των εν άρθρω 22 του Ποινικού Νόμου μνημονευμένων άδικημάτων ή γενικώς δι' άδικήματα στρεφόμενα κατά της περιουσίας των δήμων και κοινοτήτων, καθώς και των δημοτικών φιλανθρωπικών ιδρυμάτων.

4. Έφόσον ή τοιαύτη στέρησις των πολιτικών δικαιωμάτων απαγγέλλεται δια χρονικόν διάστημα μακρότερον του έτους το Υπουργικόν Συμβούλιον κρίνει δι' απόφασώς του, εάν θα τεθώσι εις άρχίαν ή θα έκπέσωσι του αξιώματος αυτών τά εν τώ πρώτῳ εδαφίῳ του παρόντος άρθρου όριζόμενα πρόσωπα.

Η ισχύς των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου τούτου άρχεται μετά εξάμηνον από της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου.

Άρθρον 25.

Διαγράφεται το τελευταίον εδάφιον της § 2 του άρθρου 122 του Κώδικος της νομοθεσίας περί δήμων και κοινοτήτων, προστίθεται δέ εις το άρθρον τούτο § 3 έχουσα ούτω :

1. «Πρός άντικατάστασιν των διαλυθέντων Δημοτικών ή Κοινοτικών Συμβούλων, ως και του άπολυθέντος Δημάρχου προκηρύσσονται έκλογαί κατά τάς διατάξεις του Κώδικος.

2. Το πρόγραμμα εκδίδεται υπό του Νομάρχου.

3. Έν τῷ μεταξύ τά έπειγούσης φύσεως έργα του Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου ως και της Δημαρχιακής Έπιτροπής, εκτελεί τριμελής Έπιτροπή, διοριζομένη δια του περί διαλύσεως του Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου Διατάγματος, εκ των έχόντων τά προς έκλογήν εις το αξίωμα του Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβούλου προσήντα, εξαίρεσει των άπολυθέντων, τά δέ του Δημάρχου, εν περιπτώσει άπολύσεως και τούτου ή Προέδρου της Κοινότητος εν των μελών της Έπιτροπής δια του αυτού Διατάγματος όριζόμενον.

4. Πάσαι αι απόφασεις της ως άνω Έπιτροπής, όπως κ-

τασώσιν εκτελεσταί, χρήζουσι της προηγουμένης έγκρίσεως Νομαρχίας.

Άρθρον 26.

Είς το άρθρον 125 του Κώδικος και μετά το εδάφιον στ' αυτού προστίθενται ως εδάφιον ζ' τά εξής :

1. Έν τούτοις έφ' όσον πρόκειται περί εκτελέσεως έργων έπιτακτικής ανάγκης και άποδοτικών, δύναται το δια τοκοχρεώλυσια άπαιτούμενον ποσοστόν των τακτικών έσόδων να ρθάσῃ το 45ο/ο.

2. Το άρθρον 126 του Κώδικος της νομοθεσίας περί Δήμων και κοινοτήτων καταργείται.

Άρθρον 27.

Μετά το άρθρον 125 του Κώδικος της νομοθεσίας περί Δήμων και Κοινοτήτων προστίθεται το εξής ως 126 :

1. Έν τῇ περί συνάψεως του δανείου απόφασει του Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου δέον ν' αναφέρεται ειδικώς ο σκοπός δι' όν τούτο συνομολογείται, άπαγορευομένης της χρησιμοποίησεως του δανείου δια σκοπόν άλλον του δι' όν συνωμολογήθη άνευ ειδικής απόφασως του Συμβουλίου έγκρινομένης υπό του Υπουργού των Εσωτερικών.

2. Προς τούτο δέ και προβλέπεται εν τῇ οικεία συμβάσει ή εν περιπτώσει ματαιώσεως του σκοπού εντός ώρισμένης προθεσμίας έπιστροφή του δανείου.

3. Η παράβασις της διατάξεως του εδαφίου 1 του παρόντος συνεπάγεται προς τας άλλαις υπό του νόμου προβλεπόμεναις συνεπείαις, την έπιβολήν κατά των ύπευθύνων των κατά το άρθρον 122 του Κώδικος ποινών, άνεξαρτήτως άν εκ τούτης κατέστη ο Δήμος ή ή Κοινότης πλουσιώτερος.

4. Αποφάσει του Έλεγκτικού Συνεδρίου ως και του Υπουργού των Εσωτερικών δύναται επίσης να καταλογισθῇ αὐτίς το δι' άλλους σκοπούς κατά τ' άνωτέρω χρησιμοποιηθέν ποσόν του δανείου, χωρίς ούτοι να κέκηνται δικαίωμα άποζημιώσεως δι' ο ποσόν κατέστη ούτω πλουσιώτερος ο Δήμος.

5. Αί διατάξεις του άρθρου τούτου άφορώσι μόνον τά δάνεια τά συνομολογηθησόμενα μετά την ισχύν του παρόντος νόμου.

Άρθρον 28.

Το τελευταίον εδάφιον της παραγράφου 1 του άρθρου 151 του Κώδικος της δημοτικής και κοινοτικής νομοθεσίας άντικαθίσταται ως εξής :

1. Επίσης δέν δύναται να είναι δήμαρχοι ή σύμβουλοι οί όφειλέται εξ άπαιτήσεων του Δήμου δια ποσόν άνωτερον των 3.000 δραχμών ούδὲ κοινοτικοί σύμβουλοι όφειλέται της κοινότητος δια ποσόν άνω των 500 δραχμών. Επίσης ούδὲ οί όφειλέται του Δήμου ή Κοινότητος εκ καταλογιστικών απόφασων μη ύποκειμένων εις ούδὲν ένδικον τακτικόν ή έκτακτον μέσον και έφ' όσον εντός μηνός από της τελεσιδικίας δέν καταβάλωσι το όφειλόμενον ποσόν.

Άρθρον 29.

Το τελευταίον εδάφιον της 1 παραγράφου του άρθρου 151 του Κώδικος της νομοθεσίας περί Δήμων και Κοινοτήτων, ως έτεροποποιήθη, άντικαθίσταται ως έπεται :

1. Η κρίσις τῷ κατά τάς άνωτέρω περιπτώσεις άσυμβιβάστου ή άνικανότητος και ή ένεκα τούτου άκύρωσις της έκλογής εκλεγέντος Δημάρχου, Δημαρχιακού παρέδρου και δημοτικών ή κοινοτικών συμβούλων άνήκει εις το άρμόδιον Δικαστήριον του κύρους της έκλογής.

2. Το αὐτό δικαστήριον, αίτήσει πικνός δημότου, άποφαίνεται και μετά την έπικύρωσιν της έκλογής περί προϋπάρχοντος αὐτῆς και ύφισταμένου άσυμβιβάστου ή άνικανότητος εκλεγέντων Δημάρχου, Δημαρχιακών Παρέδρων και Δημοτικών ή Κοινοτικών Συμβούλων, ές' όσον το άσυμβιβάστον τούτο ή ή άνικανότης δι' οίονδήποτε λόγον δέν εκρίθησαν κατά την έκδίχατιν του κύρους της έκλογής. Μετά την δικαστικήν διαπίστωσιν του άσυμβιβάστου τούτου ή άνικανότητος εκλεγέντος Δημάρχου, Παρέδρου ή Συμβούλων ούτοι κηρύσσονται έκπτώ-

τοῦ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ὁφείλοντος νὰ μεριμνήσῃ ἀμέσως περὶ τῆς νομίμου ἀντικαταστάσεως αὐτῶν.

Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 151 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 185 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας ὡς πρὸς τὴν ἀναπληρωσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβούλων εἶναι, ὅτι ἐπὶ μεμονωμένων περιπτώσεων ἀκυρώσεως ἐκλογῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβούλων λόγῳ ἀνικανότητος ἢ ἀσυμβιβάστου, δὲν ἐνεργεῖται ἀναπληρωματικὴ ἐκλογή, ἀλλ' οὗτοι ἀναπληροῦνται διὰ τῶν ἀνακηρυσσόμενων ἀναπληρωματικῶν τῆς οἰκείας ἐκλογικῆς προελεύσεως κατὰ σειρὰν ἀνακηρύξεως.

*Ἀρθρον 30.

Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 184 τοῦ Κώδικος τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Κατὰ τῶν ἀκυρωτικῶν ἢ ἐπικυρωτικῶν ἀποφάσεων ἢ ἐφ' ὅσον ὑφίσταται οὐσιώδης διαφορὰ μεταξὺ Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ὅσον ἀφορᾷ τὴν κρίσιν περὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ τῶν ψηφοδελτίων τῶν εὐρεθέντων εἰς τὰ ψηφοδόχα κιθώτια, ἐξ ἧς ἐπηρεάζεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τριμῆρου προθεσμίας τῆς ἐκθέσεως, ἐπιτρέπεται εἰς πάντας ἐκλογεῖς ἔφσεις τῆς μὲν εἰρηνοδικαικῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω Πρωτοδικείου, τῆς δὲ τοῦ Πρωτοδικείου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου τῶν Ἐφετών, ἀποτελουμένου ἐκ τακτικῶν δικαστῶν.

*Ἀρθρον 31.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 239 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς νομοθεσίας ἀντικαθίσταται ὡς ἑπεται:

Αἱ εἰσπράξεις τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον τελῶν διατίθενται ἐξ ὁλοκλήρου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐξυγιαντικῶν καὶ ἐξωραϊστικῶν ἔργων τῶν οἰκείων Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Τὰ μέτρα ἐξασφαλίσεως τῆς εἰδικῆς τῆς πόλεως, ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐν λόγῳ τελῶν καὶ πᾶσα λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν εἰδικῶν σκοπῶν τῆς φορολογίας κοινοποιήσεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν.

Διὰ τῶν ὁρισμῶν τοῦ Διατάγματος τούτου, δύνανται νὰ υποχρεωθῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται ἢ οἱ διευθύνται τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ καὶ ἄλλα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα ἢ καὶ ἀρχαί, εἰς τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπράξιν τῶν τελῶν, ὡς δημόσιοι ὑπόλογοι. βαρυνόμενοι μὲ τὰς εὐθύνας καὶ υποχρεώσεις τούτων ἢ καὶ νὰ καταστῶσι προσωπικῶς ὁφειλέται τῆς φορολογίας εὐθυνόμενοι ἀτομικῶς ἀπέναντι τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ κοινότητος.

*Ἀρθρον 32.

Εἰς τὸ ἄρθρον 264 τοῦ κώδικος προστίθεται ἐδάφιον δευτέρον ἔχον οὕτω:

1. Τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν Συμβούλιον, δι' ἀριθμὸν ζῶων δημότου ὑπερβαίνοντα τὸ ὅριον τῆς μικρᾶς κτηνοτροφίας, κατὰ τὰς περὶ τούτων ἐπιτοπίους συνθήκας, ὅπερ ὅριον ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι μείζον τῶν 150 μικρῶν καὶ 15 μεγάλων ζῶων καὶ ἑκάστην κτηνοτροφικὴν οἰκογένειαν δημότου, ὁφείλει διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεώς του νὰ προσδιορίσῃ δικαίωμα βοσκῆς ὑψηγμένον καὶ ἀνάλογον πρὸς τὴν μισθωτικὴν ἀξίαν τῆς χορτονομῆς τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν λειβαδίων.

*Ἀρθρον 33.

Εἰς τὸ ἄρθρον 269 τοῦ κώδικος προστίθεται ἐδάφιον δευτέρον ἔχον οὕτω:

1. «Τὰ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν Συμβούλιον δι' ἀριθμὸν ζῶων ὑπερβαίνοντα τὸ ὅριον τῆς μικρᾶς κτηνοτροφίας κατὰ τὰς περὶ τούτου ἐπιτοπίους συνθήκας, ὅπερ ὅριον ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι μείζον τῶν 150 μικρῶν καὶ 15 μεγάλων καὶ ἑκάστην κτηνοτροφικὴν οἰκογένειαν κατοίκου, ὁ-

φείλει διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεώς του νὰ προσδιορίσῃ δικαίωμα βοσκῆς ὑψηγμένον καὶ ἀνάλογον πρὸς τὴν μισθωτικὴν ἀξίαν τῆς χορτονομῆς τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν λειβαδίων.

*Ἀρθρον 34.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 272 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων προστίθεται τὸ ἐπόμενον ὡς 272 δις.

1. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν Συμβούλιον δὲν ἤθελε προβῇ ἐγκαίρως εἰς τὰς διὰ τῶν ἄρθρων 263, 264, 266, 269 καὶ 271 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀναγραφόμενας ἐνεργείας περὶ διαθέσεως τῶν βοσκησίμων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν γαιῶν, ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ τάσσει αὐτῷ δεκαήμερον προθεσμίαν ἐν χρόνῳ ὑπ' αὐτῆς προσδιοριζομένην, ὅπως ρυθμίσῃ τὰ τῆς διαθέσεως τῶν βοσκησίμων γαιῶν.

2. Τῆς προθεσμίας ταύτης παρερχομένης ἀπράκτου ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ ἀσκεῖ τὴν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις τοῦ Κώδικος ἀναγραφομένην ἀρμδιότητα τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, περὶ τῆς διαθέσεως τῶν βοσκησίμων γαιῶν, μετὰ γνώμην περὶ τῆς ἐντὸς τῶν ὅρων τῶν ἄρθρων τούτων σκοπιμωτέρας διαθέσεως αὐτῶν, ἐνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἐνὸς εἰδήμονος, ὑπ' αὐτῆς ὀριζομένων ἐκδίδουσα ἐπὶ τούτῳ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφ. τοῦ ἄρθρ. 265 τοῦ κώδικος καθ' ἃς «τὰς τῶν κτηνοτρόφων πρὸς ἀλλήλους ἐριδας ὡς πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ποιμνίων των κλπ.» ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω λαμβανομένην ἀπόφασιν τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς.

4. Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τῶν κατ' ἐντολὴν τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς μεταβαλλόντων εἰς τὰς βοσκησίμους γαίας θημοσίων ὑπαλλήλων ἢ εἰδήμονος βαρύνουσι τὸν οἰκεῖον δῆμον ἢ τὴν κοινότητα, ἐντέλλεται δὲ ἡ πληρωμὴ τῆς δαπάνης ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς.

5. Ἐὰν δὲν ἐτηρήθῃσαν ἐξ οἰουδήποτε λόγου κατὰ τινὰ κτηνοτροφικὴν περίοδον αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 263, 264, 266, 268, 269 καὶ 271 τοῦ κώδικος περὶ τῆς διαθέσεως τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν βοσκῶν, ἢ ἐὰν κατὰ παράβασιν τῶν περὶ τούτων σχετικῶν ἀποφάσεων τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Συμβουλίων εἰσῆχθησαν καὶ ἐβόσκησαν εἰς τὰς βοσκὰς ταύτας ζῶα δημοτῶν ἢ κατοίκων τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος ἢ καὶ ἐτεροδημοτῶν τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του ἀνευ τινὸς ἀναβολῆς προσδιορίζει τὸ πληρωτέον δικαίωμα τῆς γενομένης χρήσεως τῶν βοσκῶν κατὰ κεφαλὴν ζώου συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 263, 264, 268, 269 τοῦ κώδικος καὶ συντάσσει τὸν οἰκεῖον χρηματικὸν κατὰλογον τῶν πληρωτέων δικαιωμάτων τηρουμένων καὶ ἐν προκειμένῳ τῶν διατυπώσεων τῶν ἄρθρων 265 καὶ 270 τοῦ κώδικος ὡς καὶ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Τὸ εἰς τοὺς ἐτεροδημότας ἐπιβαλλόμενον ποσὸν δικαιώματος χρήσεως τῶν κοινοτικῶν βοσκῶν κατὰ κεφαλὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθορίζεται ἀνωτέρω τοῦ εἰς τοὺς δημότας ἢ κατοίκους ἐπιβαλλομένου τούτου.

*Ἀρθρον 35.

Πᾶσαι αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 262—272 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων ὡς καὶ τοῦ παρόντος, ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ὑπόκεινται εἰς ἔρσεις κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ κατὰ τοὺς νόμους περὶ ἐνοικιστασίου βοσκῶν καθοριζόμενον θεμιτὸν μισθὸν μισθωτῶν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν λειβαδίων, δὲν δύναται, ἐπιμεριζόμενον κατὰ κεφαλὴν ζώων εἰσπληρόντων εἰς τὴν βοσκὴν, νὰ εἶναι εἰς ποσὸν κατώτερον τοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τῶν δημοτῶν ἢ κατοίκων

καταβαλλομένου συμφώνως τῇ κοινοτικῇ νομοθεσίᾳ δικαιώματος βουλή.

Ἄρθρον 36.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 287 τοῦ Κώδικος καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν αὐτῷ περιορισμοὺς ἀποφασιζόμεναι ὑπὸ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων μειώσεις τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν τοῦ ἰσχύοντος δημοτικοῦ δασμολογίου δὲν δύνανται νὰ ἐγκριθῶσιν, ἐφ' ὅσον ἡ συμφώνως πρὸς ταύτας καθοριζομένη φορολογία πρὸς κεῖται νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ ἐξαπλασίου τῆς τοῦ δασμολογίου τοῦ ἔτους 1920.

Ἄρθρον 37.

Τὸ ἐδάφιον 2 τῆς παραγρ. α' τοῦ ἄρθρου 341 τοῦ Κώδικος τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων ἀντικαθίσταται ὡς ἑπεται :

1. Ὁ φόρος οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς παραγωγῆς, τὰς δέκα δραχμὰς κατὰ χιλιάλιτρον διὰ τὴν σταφίδα καὶ τὰς δύο δραχμὰς κατὰ στατήρα τὰ σύκα.

Ἄρθρον 38.

Εἰς τὴν παράγρ. γ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 341 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

1. Ἐπίσης ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος διαιτωμένων αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων, ὁ φόρος οὗτος δύναται νὰ ὀρίσθῃ μέχρι μὲν δραχ. δύο κατὰ κεφαλὴν ἑτησίως δι' ἑκαστον πρόβατον, ἐρ.φίον, ἀμνὸν καὶ αἰγα, μέχρι δὲ πέντε δραχ. δι' ἑκαστον χοῖρον.

Προκειμένου περὶ ζώων διαιτωμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ δήμου ἢ κοινότητος κατὰ τὴν θερινὴν ἢ χειμερινὴν μόνον ἐποχὴν, ὁ φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω ποσοστῶν. Τῆς φορολογίας ἐξαίρουσιν τὰ θηλάζοντα τῶν ζώων.

Ἄρθρον 39.

Εἰς τὴν ὑπὸ στοιχείῳ δ' παράγραφον τοῦ ἄρθρου 341 τοῦ Κώδικος τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων προστίθενται τὰ ἑξῆς :

1. Ἐὰν τὸ ἰχθυοτροφεῖον, θυνεῖον κλπ. περιλαμβάνηται ἐν τῇ περιφερείᾳ πλειόνων δήμων ἢ κοινοτήτων ἢ ἐπιβολῇ τοῦ φόρου ἐκτείνεται ἐφ' ὅλοκλήρου τῆς περιφερείας ἐν ἣ καίται τὸ ἰχθυοτροφεῖον, θυνεῖον κλπ. ἐὰν, ἤθελε ψηφισθῇ ὑπὸ τινος μόνον τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων τῆς ἐν λόγῳ περιφερείας.

2. Ὁ τρόπος τῆς διανομῆς τῶν ἀποδόσεων τοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω προστιθεμένην διάταξιν εἰσπραττομένου φόρου εἰς τοὺς οἰκείους δήμους καὶ τὰς κοινότητας γίνεται κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὀρισθισμένα.

Ἄρθρον 40.

Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 348 τοῦ Κώδικος ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 4108 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν συνιστάται Ἐπιτροπὴ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν αποτελουμένη ἐκ τοῦ παρὰ τῷ ἰδίῳ Ὑπουργείῳ Διευθυντοῦ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὡς Προέδρου, δύο ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ τμηματαρχῶν ὀριζομένων διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ὑπουργοῦ, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐνώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομητῶν καὶ Βιοτεχνῶν ὡς μελῶν καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν παρὰ τῇ Διευθύνει τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰσηγητῶν ὡς γραμματέως.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1931 Διατάγματος περὶ καθορισμοῦ τῶν χορηγητέων ἀποζημιώσεων εἰς τὰ μέλη καὶ γρ.σ.ματῆς τῶν παρὰ τοῖς Ὑ-

πουργείοις λειτουργούντων Ἰνωμοδοτικῶν Συμβουλίων ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὸν γραμματέα τῆς παρούσης Ἐπιτροπῆς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 4108.

Ἐὰν τὸ μεταλλεῖον ἢ λατομεῖον περιλαμβάνηται ἐν τῇ περιφερείᾳ πλειόνων δήμων ἢ κοινοτήτων ἢ ἐπιβολῇ τοῦ φόρου ἐκτείνεται ἐφ' ὅλοκλήρου τῆς περιφερείας ἐν ἣ καίται τὸ μεταλλεῖον ἢ λατομεῖον ἐὰν ἤθελε ψηφισθῇ ὑπὸ τινος μόνον τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων τῆς ἐν ἐκμεταλλευσιν περιφερείας.

Ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου, ἡ κατάθεσις τῶν εἰσπράξεων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ ὁ τρόπος τῆς διανομῆς αὐτῶν εἰς τοὺς οἰκείους δήμους καὶ κοινότητας γίνεται κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὀρισθισμένα.

Ἄρθρον 41.

Μετὰ τὴν 1ην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 355 τοῦ κώδικος προστίθεται ἰδίᾳ παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

Οἱ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τελώνης, διευθυντῆς Ὑποκαταστήματος Ἐθνικῆς Τραπέζης, Διευθυντῆς Ὑποκαταστήματος Προνομιοῦχοι Ἐταιρείας καὶ Πρόεδρος Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀναπληροῦνται ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτῶν οἱ μὲν τρεῖς πρῶτοι ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ ὀριζομένων ὑπ' αὐτῶν ὑφισταμένων τῶν, ὁ δὲ τελευταῖος ὑπὸ τινος τῶν ἀντιπροέδρων ἢ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ προαναφερομένου Ἐπιμελητηρίου. Περὶ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναπληρώσεως εἰδοποιεῖται ἐγγράφως ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 42.

Τὸ ἄρθρον 397 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Αἱ διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων περὶ τελωνειακῶν παραβάσεων, περὶ ἀρμοδιότητος καὶ διαδικασίας ἐπὶ λαθρεμπορίας ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν νόμων περὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων ἢ τελῶν, ὑπὸ τὰς κατωτέρω τροποποιήσεις.

α') Τὴν ἐν ταῖς ἀνωτέρω διατάξεσι τῶν τελων. νόμων ἀρμοδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τελωνείου ἢ Τελώνου ἀσκήσῃ ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ Πρόεδρος τῆς κοινότητος.

β') Τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 121 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελων. Κώδικος» ἀρμοδιότητα καὶ τὰ καθήκοντα πλὴν τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων ὀργάνων, ἀσκῶσι καὶ οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι.

γ') Τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐπιβαλλόμενα τέλη, ποινὰ καὶ ἔξοδα καὶ ἡ ἀξία τοῦ βημευθέντος ἀντικειμένου ἢ μεταγωγικοῦ μέσου λαθρεμπορίας εἰσπραττόμενα ὑπὸ τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ταμείου εἰσάγονται εἰς αὐτὸ ὡς δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν ἔσοδον.

δ') Ὅπου πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τῶν τελων. νόμων ὀρίζεται ἀρμοδιότης τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, αὕτη ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὅπου δὲ τοιούτου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἢ ἄλλης οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἔγκρισιν ἀποτελέσματος δημοπρασίας ἐκποιήσεως κατσοχθέντων ἐμπορευμάτων ἢ μεταγωγικῶν μέσων, αὕτη ἀσκεῖται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 43.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 404 τοῦ Κώδικος περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων προστίθεται νέον ὑπ' ἀριθ. 404 δις ἔχον ὡς ἑξῆς :

Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ταμείων τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ εἰσπράξει δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐσόδων δὲν παρέχονται ἑτερα ποσοστὰ εἰς βάρος τῶν δήμων, κοινοτήτων καὶ συνδέσμων κοινοτήτων, πλὴν τῶν ἐν ταῖς ἄρθροις 56, 81 παρ. 2 καὶ 108 τοῦ κώδικος προβλεπομένων.

Ἄρθρον 44.

Ἀνατέλλεται ἡ ἰσχύς τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 277 ὑπὸ στοιχ. β' δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐν γένει ἐγγυφίων

προϊόντων τῶν μεταφερομένων πρὸς κατανάλωσιν εἰς τὸν Δήμον Κατερίνης μέχρις ἀποπερατώσεως τῆς κατασκευῆς τοῦ ὑδραγωγείου καὶ τῶν ὑπονόμων τῆς ὁμωνύμου πόλεως.

Ἄρθρον 45.

Διὰ Π. Διατάγματος δύναται νὰ ἐπεκταθῇ εἰς τὸν Νεμὸν Σάμου ὑπὲρ τῶν ἐν αὐτῷ δήμων καὶ κοινοτήτων ἡ ἰσχὺς τῶν νῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ θαλάσῃ ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων, ὡς καὶ τῶν περὶ τοῦ ὄρους τοῦτου διατάξεων τοῦ ἄρθρου 318 τοῦ Κώδικος περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ τοῦ νόμου 5424 τοῦ ἔτους 1932.

Ἄρθρον 46.

1. Εἰς οὓς Δήμους καὶ Κοινότητες ὑπάρχουσιν εἰδικαὶ Δημοτικά ἢ Κοινοτικά ἀγοραὶ (κροσπωλεῖα, ἰχθυοπωλεῖα, λαχανοπωλεῖα κλπ.) ἀποφάσει τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου συγκεντρῶνται εἰς τὰς ἀγορὰς ταύτας πάντα τὰ ἐν τῷ Δήμῳ λειτουργοῦντα καταστήματα τὰ χρησιμοποιούμενα εἰς τὴν πώλησιν τῶν εἰδῶν, δι' ἃ ἰδρύθησαν αἱ ἀγοραὶ.

2. Ἐν ἀνεπαρκείᾳ τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν τούτων ἀγορῶν ἢ ἐνεκα εἰδικῶν τοπικῶν λόγων ἢ συγκοινωνιακῶν συνθηκῶν τῶν πόλεων, δύναται τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἰδρύσιν καὶ λειτουργίαν τοιούτων καταστημάτων καὶ εἰς ἄλλα κατάλληλα σημεῖα ἐκτὸς τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀγορᾶς, πληροῦντα τοὺς ὅρους τῆς ὑγεινῆς καὶ καλῆς ἐμφανίσεως, ἐγκρίσει τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς.

3. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης, τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἡ οἰκεία Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ Ἀστυνομικὰς διατάξεις καὶ ἐπιμεληθῇ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς χρήσεως ἐκάστου καταστήματος ἢ παραπήγματος τῆς Δημοτικῆς Ἀγορᾶς, ἡ δὲ ἐνοικίσις αὐτῶν εἰς τοὺς εἰδικοὺς καθ' ἑκάστον ἐπαγγελματίας γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς νομοθεσίας.

5. Κατὰ τὴν πρώτην συγκέντρωσιν τῶν καταστημάτων τούτων εἰς τὴν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἀγοράν, τὸ παρ' ἐκάστου ἐπαγγελματίου καταβληθὲν εἰς τὸν Δήμον μίσθωμα καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου δὲν δύναται δὲ νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ παρ' αὐτοῦ καταβαλλομένου κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος πρὶν τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐγκαταστάσεώς του.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐφαρμόζονται εἰς τὰς πόλεις τὰς ἔχουσας πληθυσμὸν μέχρι τεσσαράκοντα χιλιάδων (ἀριθ. 40.000) κατοίκων, δύναται ὅμως διὰ Διατάγματος νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς πόλεις μείζονος πληθυσμοῦ.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς Δημοτικῆς ἀγορᾶς Ἀλαρίσης.

Ἄρθρον 47.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 4548 πρὸςτίθεται παρ. 2 ἔχουσα οὕτω :

1. Αἱ κατὰ θέσεις τῶν ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ Προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν τῶν δήμων, ὡς καὶ μηχανικῶν, ἐργοδηγῶν, ἱατρῶν τῶν δήμων καὶ Διευθυντῶν Δημοτ. Θεάτρων καὶ βιβλιοθηκῶν ὡς καὶ τῶν Διευθυντῶν καὶ ἱατρῶν τῶν Δημοτικῶν, Φιλανθρωπικῶν καὶ Κοινωνικῶν ἰδρυμάτων, εἰς ἃ ἔχει ἐπεκταθῇ ὁ νόμος οὗτος, συμπληροῦνται ἄνευ διαγωνισμοῦ, διὰ διορισμοῦ, προκειμένου μὲν περὶ τῶν Διευθυντῶν προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου, Διευθυντῶν Δημοτ. Θεάτρων μηχανικῶν ἐργοδηγῶν καὶ ἱατρῶν τῶν δήμων, ὑπὸ τῆς Δημαρχικῆς ἐπιτροπῆς, προκειμένου δὲ περὶ τῶν Διευθυντῶν καὶ ἱατρῶν τῶν Δημοτ. ἰδρυμάτων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀδελφάτου τῆς ἀσκήσεως τὰς κατὰ τὸν νόμον τούτον ἀρμοδιότητος τῆς Δημαρχικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Οἱ μηχανικοὶ καὶ ἐργοδηγοὶ τῶν δήμων πλὴν τῶν διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ ὀριζομένων προσόντων θεωρητικῆς μορφώσεως των πρέπει νὰ ἔχωσι καὶ ἀνάλογον ἀσκήσιν καὶ πείραν ἐγκύ-

τως βεβαιωμένην, περὶ τῆς λεπτομερέστερον θέλει προβλέπει ὁ ὀργανισμὸς τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου.

Ἄρθρον 48.

Τὸ ἐδάφιον 10 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4548 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

1. α') Ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς γενικοῦ καὶ ἰδιαιτέρου γραμματέως ὑπὸ τοῦ Δημάρχου.

β') Ὁ μισθὸς τοῦ γενικοῦ γραμματέως ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερος τοῦ μισθοῦ ὃν κατὰ τὸν ὀργανισμὸν λαμβάνει ὁ ἀνώτερος διοικητικὸς ἢ οἰκονομικὸς ὑπάλληλος τοῦ ἴδιου Δήμου.

2. Πολιτικοὶ συνταξιούχοι διοριζόμενοι Γενικοὶ Γραμματεῖς Δήμων, δὲν στεροῦνται τῆς ἐκ τοῦ Δήμου ἢ οἰουδήποτε ἄλλου ταμεῖου συντάξεως ἢ μερίσματος αὐτῶν ἀνεξαρτήτως ἂν ὁ μισθὸς τῆς θέσεως των εἶναι μεγαλύτερος ἢ μικρότερος τῶν λόγῳ συντάξεως ἢ μερίσματος καταβαλλομένων εἰς αὐτοὺς πεσόν.

Ἄρθρον 49.

Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 4548 «περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρεσιῶν» κατατάσσονται μόνον οἱ εἰς τὰς διοικητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου ἀσχολούμενοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετὰι ἤτοι διοικητικοί, οἰκονομικοὶ καὶ κλητῆρες.

1. Τεχνικοὶ ἐν γένει ὑπάλληλοι, μηχανικοὶ, ἐμπειροτέχναι κλπ. ἐπίσης οἱ ὑγειονομικοὶ, ἱατροί, φαρμακοποιοί, μαῖαι, νοσοκόμοι κλπ. ὡς καὶ γενικῶς ὑπάλληλοι εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, ὡς καθαριότητα, φωτισμοῦ, πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας κλπ. προσέτι δὲ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρεσιῶν, διορίζονται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ προβλεπομένας θέσεις, ἀπαγορευομένης τῆς βαθμολογικῆς ἀντιστοιχίας τούτων πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 4548 ὀριζομένους βαθμοὺς ἀμφοτέρων τῶν τάξεων. Διὰ τῆς παρούσης παραγράφου δὲν τίθεται ἡ μονιμότης τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 4548.

2. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφ. ὑπάλληλοι διαβαθμίζονται διὰ τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ δι' ἀναλόγων βαθμῶν ἀνταποκρινόμενων πρὸς τὴν φύσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν εἰδικότητα τοῦ κλάδου εἰς ἣν ἀνήκουσιν. Δι' ἐκάστην δὲ θέσιν καθορίζονται τὰ προσόντα πρὸς κατάληψιν αὐτῆς ὡς καὶ ὁ μισθὸς τῶν διοριζομένων εἰς αὐτάς ὑπαλλήλων.

3. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξαίρεσις τῶν διοριζομένων κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπὸ τοῦ Δημάρχου διορίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Δημαρχικῆς Ἐπιτροπῆς καθίσταται δὲ μόνιμοι κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 4548.

4. Εἰς τὰς αὐτάς διατυπώσεις ὑπόκεινται προκειμένης μονιμοποιήσεως των καὶ οἱ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 47 διοριζόμενοι ὑπάλληλοι.

5. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τὰ Δημοτικά Συμβούλια ὑποχρεοῦνται ν' ἀναθεωρήσωσι τοὺς ἐν ἰσχύϊ ὀργανισμοὺς τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δήμων ἐπὶ τῷ τέλει τῆς προσαρμογῆς αὐτῶν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 50.

Εἰς τὸ ἄρθρον 56 τοῦ νόμου 4548 «περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων» προστίθεται τελευταῖον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

1. Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ὅπως τὰ αὐτὰ ἐν ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ νόμου 4548 ὀριζόμενα πρόσωπα περιληφθῶσιν εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν ὑπαλλήλων, διὰ Διατάγματος προκαλυπόμενου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου.

Διὰ τοῦ Διατάγματος ὀρίζονται ὁ τρόπος τῆς συμμετοχῆς τῶν ὑπαλλήλων τούτων, τὸ ποσοστὸν τῶν κρατήσεων ἐπὶ τοῦ

μισοῦ των, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαιὰ λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 51.

Ἡ ἀλλοθὴς ἐννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ νόμου 4548 κατ' ἣν καταργοῦνται αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 104 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ὡς πρὸς τοὺς δημοτικούς ὑπαλλήλους, εἶναι, ὅτι αἱ διατάξεις αὗται διατηροῦνται ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν δημοσυνηγμένων ἰδρυμάτων.

Ἄρθρον 52.

Τὰ τοῦ διορισμοῦ, ἀπολύσεως, περὶ ἀρχίας, ἀποζημιώσεως τῶν τε ἀπολυμένων καὶ ἀπολυθέντων δημοτικών καὶ κοινοτικών ὑπαλλήλων τακτικών ἢ ἐκτάκτων πάσης φύσεως καὶ ὑπηρετῶν ὅπωςδήποτε προσληφθέντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Δήμων διέπονται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4548 «περὶ καταστάσεως δημοτικών ὑπαλλήλων» ὡς οὗτοι ἐτροποποιήθη, καὶ ὡς ἐπίσης καὶ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας, ὡς εἰδικῶς ἐτροποποιήθησαν καταργουμένης πάσης ἐν προκειμένῳ ἰσχυρῆς ἀντιθέτου διατάξεως.

Ἄρθρον 53.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 5591 τοῦ ἔτους 1932 καταργεῖται.

Ἄρθρον 54.

1. Κυροῦνται καὶ θεωροῦνται ἔχουσαι ἰσχὺν νόμου αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1934 Διατάγματος «περὶ τοῦ τρύπου βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 5816 προαιρετικῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων» δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 123 τῆς 31 Μαρτίου 1934 Τεύχους Α' φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου 1934 ὁμοίου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 5353 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων» Διατάγματος τῆς 20 Μαρτίου 1934 δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 173 Τεύχος Α' τῆς 29 Μαΐου 1934 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἡ διάταξις τῆς 4ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 309 τοῦ Κώδικος τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρακολούθησιν καὶ ἔλεγχον τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου κλπ. ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν νόμον 5353 καὶ 5416 καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδοθέντων Διαταγμάτων, ἀποδόσεως ἐκ τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ φόρου σφαζομένων ζώων, εἰς τοὺς δικαιούχους θήμους καὶ κοινότητας, ὑπὲρ ὧν ἦσαν ἐπιβεβλημένοι ὁ καταργηθεὶς φόρος ἐπὶ τῶν διατιωμένων αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων.

Ἄρθρον 55.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5352 τοῦ ἔτους 1932 δι' ἧς μειοῦνται καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δήμων καὶ κοινοτήτων κατὰ ἕξ τοῖς ἑκατὸν (600) καταργεῖται ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1933.

Ἄρθρον 56.

1. Ἐπιτρέπεται εἰδικῶς διὰ τὴν ὕδρευσιν, κατασκευὴν ὑπονόμων καὶ ρυμοτομίαν τῆς πόλεως Ἀμαλιάδος καὶ κατασκευὴν σχολικῶν κτιρίων ἐν αὐτῇ νὰ ἐπιβάλλωνται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου οἱ ἐξῆς φόροι.

1) Πρὸςθετος ἐπὶ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν εἰς ποσοστὸν μέχρις (20%) ἐπὶ πλεόν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 337 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων προβλεπομένου, καὶ

2) ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης σταφίδος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μὲ σῆμα «Ἀμαλιάς» μέγροι 30 δραχμῶν κατὰ χιλιὰς ἐνετικῶν λιτρῶν. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τοῦ πρώτου μὲν ἐκ τῶν ἀνωτέρω φόρων γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 338 τοῦ δὲ δευτέρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 351 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων».

Ἄρθρον 57.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 277 ἐδάσιον 1β' τοῦ Κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας δημοτικὸς φόρος ἐπὶ τῶν μεταφερομένων πρὸς κατανάλωσιν ἐγχωρίων προϊόντων δύν-

ται νὰ ἐπεκταθῇ εἰς τὰς κοινότητας Προσωπῆνης καὶ Κέτω Νευροκοπίου τοῦ Νομοῦ Δράμας διὰ διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, κατόπιν ἀποφάσεως τῶν οἰκείων κοινοτικῶν συμβουλίων.

Ἄρθρον 58.

Τὸ τελευταῖον ἐδάσιον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5623 «περὶ ὁρισμοῦ δευτέρως ἔδρας κλπ.» καταργεῖται.

Ἄρθρον 59.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 6027 προστίθεται τελευταία παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συμβολαίων καὶ ἐφ' ὅσον τὰ πρὸς τοῦτο τεταγμένα ὄργανα τῆς αὐτοδιοικήσεως παραλείπουσι τὴν ἐγκαιρὸν ἐκάστοτε ἐκ τῶν καθηκόντων τῶν ἀπορρέουσιν νόμιμον ἐνέργειαν ἢ λήψιν ἀποφάσεων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν συμπεφωνημένων κατὰ τ' ἀνωτέρω, ὁ Νομάρχης καλεῖ τὴν οἰκείαν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἀρχὴν ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ταυτομένης ἐκάστοτε ὑπ' αὐτοῦ προβῇ αὕτη εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν σχετικῶς ὑποδεικνυμένων καθηκόντων τῆς. Τῆς θεώσεως προθεσμίας παρελθούσης ἀπράκτου, ὁ Νομάρχης ἀποφαίνεται, ἀσκῶν πάσας τὰς ἐν προκειμένῳ ἀρμοδιότητας τῶν ὀργάνων τῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐκτελῶν τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 202 παράγραφος 2 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας.

Ἄρθρον 60.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν καταργηθῇ ἢ τροποποιηθῇ τὸ διὰ τοῦ νόμου 4953 καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντων διαταγμάτων θεσπισθὲν σύστημα διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Δήμων τῶν στερουμένων ἰδίας ταμειακῆς ὑπηρεσίας, μετὰ τῶν συναρῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας ἢ καὶ τῶν διατάξεων τοῦ αὐτοῦ Κώδικος τῶν ἀφορώσων τὴν εἰδικὴν ταμειακὴν ὑπηρεσίαν τῶν Δήμων.

Δι' ἐτέρου Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ὑπουργῶν ἐπιτρέπεται ἢ ὁρῶνται εἴτε ἰδίᾳ αὐτοτελοῦς συστήματα Ταμειακῆς ὑπηρεσίας τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Δήμων, τῶν στερουμένων ἰδίας τοιαύτης ἰσχύος ἢ καὶ ἐνιαίως, καὶ τῶν Δήμων τῶν ἐγγόντων εἰδικὴν Ταμειακὴν ὑπηρεσίαν, εἴτε ἐτέρου κατὰ τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ ὑφισταμένου.

3. Εἰς ἀμφοτέρω τὰς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται διὰ τοῦ Διατάγματος τούτου, ὅπως καταργηθῇ ἢ κατ' ἄλλον τρόπον διατεθῇ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 4953 εἰσφορά τῶν ὁργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὑπὲρ τοῦ Κοινοτικοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας παρεχόμενα ποσὰ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ὑπὲρ τῶν ταμειακῶν ὀργάνων.

4. Διὰ τοῦ Διατάγματος τούτου δύναται 1) νὰ ἀνατεθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ ταμειακὴ ὑπηρεσία τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τραπεζικὸν ἱδρυμὰ δημοσίου δικαίου, 2) νὰ ρυθμισθῶσι τὰ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας τῆς εἰδικῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ τὰ τῆς καταστάσεως καὶ τὰ τῶν ἀποδοχῶν καὶ διαθεσίμων τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, 3) νὰ καθορισθῶσι πάντα τὰ θέματα τὰ ἐκ τῆς ἀλλαγῆς ἢ τροποποιήσεως τοῦ συστήματος δυνάμει νὰ ἐμφανισθῶσιν, ὡς καὶ τὰ τῆς μετατάξεως ὑπαλλήλων διαφόρων κλάδων τῆς εἰδικῆς ταμειακῆς εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην ὑπηρεσίαν, 4) νὰ καθορισθῶσι τὰ τῆς κεντροκῆς ὑπηρεσίας παρακολούθησεως, ἐποπτείας, ἐλέγχου καὶ ἐπιθεωρήσεως τῆς εἰδικῆς ταύτης ὑπηρεσίας καὶ τὰ τῶν ἀποδοχῶν καὶ διαθεσίμων τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς.

Ἄρθρον 61.

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου 4189 προστίθεται 2 παράγραφος ἔχουσα ὡς ἐξῆς :

Αἱ θέσεις καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τῶν τε κυρίως ὑπαλλήλων τῆς Μ.Υ.Δ.Κ. ὡς καὶ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ καθορίζονται

διὰ τῆς περὶ συγκροτήσεως τῆς Μηχανικῆς ὑπηρεσίας ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν. Διὰ Διατάγματος ἐκδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν καθορίζονται τὰ ἀπαιτούμενα διὰ μίαν ἐκάστην θέσιν προσόντα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Μηχανικῆς ὑπηρεσίας τῶν Κοινοτήτων, τὰ τῶν ἀδειῶν καὶ καθηκόντων αὐτῶν, τὰ τῆς τεχνικῆς καὶ διοικητικῆς ἐποπτείας τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων δυναμένης νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἀρμοδίας Κρατικὰς ὑπηρεσίας, τὰ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ τρόπου τῆς κατανομῆς τῶν δαπανῶν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν οἰκείων Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τὰ τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως καὶ πληρωμῆς τοῦ ἐσόδου, τὰ τῶν ὁδοιορικῶν ἐξόδων τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας μεταδαινόντων ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

*Ἀρθρον 62.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 4548 «περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων» προστίθεται ὅτι παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Ἐπαλλήλοι ἀνήκοντες εἰς ὑπηρεσίας δεκτικὰς ἐνοικιάσεως ὅπως ἡ βεβαίωσις καὶ ἡ εἰσπραξις τῶν δημοτικῶν προσόδων, ἡ καθαριότης, τὸ κατὰ βρεγμα κλπ. θεωροῦνται ἑκτακτοί, πλὴν τῶν ἤδη μονίμων βάσει τοῦ νόμου 4548. Αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰς ὑπηρεσίας ταύτας θέσεις περιλαμβάνονται εἰς εἰδικούς ὁργανισμοὺς τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ψηφισμένους συλλώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ παρόντος νόμου. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, τὰ δημοτικά συμβούλια ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναθεωρήσωσι τοὺς ἐν ἰσχύϊ ὁργανισμοὺς τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Δήμων. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς προσαρμογῆς αὐτῶν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

*Ἀρθρον 63.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Πελοπίου (Κριεκουκίου) Ἠλείας ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ φόρος μέχρι λεπτῶν ὀκτὼ κατ' ὅκταν ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τῆς κοινότητος Πελοπίου γλεύκους καὶ οἶνου περιλαμβανομένου καὶ τοῦ Σταφιδίτου. Τὸ ἔσοδον τοῦτο προορίζεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ὑδρευσιν, φωτισμόν, ρυμοτομίαν καὶ κατασκευὴν δδῶν καὶ ὑπονόμων, τῆς κοινότητος Πελοπίου. Ὁ τρόπος τῆς βεβαίωσης καὶ εἰσπραξεως τοῦ ὡς ἄνω φόρου καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δήμον Ἀλεξανδρουπόλεως ἵνα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν Θερμοπηγῶν Τραϊανουπόλεως ἐπιβάλῃ πρόσθετον δημοτικὸν φόρον ἐπὶ πάντων ἐν γένει τῶν διὰ τοῦ λιμένος Ἀλεξανδρουπόλεως εἰσαγομένων ἢ ἐξαγομένων ἐγχωρίων προϊόντων.

Ὁ φόρος οὗτος, ὅστις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν (1) λεπτὸν δι' ἑκάστον χιλιόγραμμον τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, ἐπιβάλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ Συμβουλίου, διὰ τῆς ὁποίας ὀρίζονται καὶ τὰ τῆς βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 64.

1. Προκειμένου περὶ ἀναπληρωματικῶν ἐκλογῶν δημάρχων εἰς τὰς περιφερείας τῶν Γενικῶν Διοικήσεων Μακεδονίας καὶ Θράκης κατὰ τὴν παρούσαν Δημοτικὴν περίοδον, δὲν ἰσχύει ἡ ἐν ἄρθρῳ 118 τοῦ Κώδικος ὀριζομένη δήμενος προθεσμία πρὸς καθορισμόν τοῦ χρόνου ἐνεργείας τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς, ἀφαιμένου τοῦ καθορισμοῦ τοῦ χρόνου τούτου εἰς τὴν κρίσιν τῆς οἰκείας Διοικητικῆς Ἀρχῆς.

Οἱ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ταύτας ἐκλεχθίσμενοι Δήμαρχοι δέον νὰ λάβουν τὰ 51 ο)σ (πεντήκοντα ἕνα ἑκατοστά) τῶν ψηφοφορηθέντων, ἄλλως ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐκλογὴ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ὀριζομένης ταύτης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

*Ἀρθρον 65.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς κοινότητας Νέας Σμύρνης καὶ Ἡλιοπόλεως Ἀττικῆς ὅπως συνάψωσι τὸ ἀναγκαιοῦν δάνειον

μετὰ τῆς Τραπεζῆς ἢ οἰκονομικοῦ ὁργανισμοῦ δημοσίου δικαίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων ὑδρεύσεως αὐτῶν. Εἰς τὰς κοινότητας ταύτας χορηγεῖται τὸ δικαίωμα ὅπως ἐπιβάλωσι ὑποχρεωτικὴν ἐτήσιαν εἰσφορὰν εἰσπρακτέαν ὡς δημοσίον ἔσοδον ἐπὶ πάντων τῶν οἰκοπεδούχων κεκαλυμμένων ἢ μὴ οἰκοπέδων ἢ καὶ κατοικίων μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν θραχημῶν πεντακοσίων ἐτησίως καὶ ἐπὶ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὴν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς συνάψεως τῆς περὶ δανείου συμβάσεως πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ὡς ἄνω δανείου. Οἱ πόροι τῆς ὡς ἄνω εἰσφορᾶς δύνανται νὰ ἐκχωρηθῶσι πρὸς τὸν δανειστὴν πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ χορηγηθησομένου δανείου καὶ τῶν τόκων αὐτοῦ.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Κοινότητας Νέου, Μεσαίου καὶ Παλαιοῦ Καρλοβάσιου τῆς Σάμου καὶ Διστόμου Λεσδαθείας νὰ συνάψωσι ἀπὸ δημοσίαν Τράπεζαν ἢ Οἰκονομικὸν Ὅργανισμὸν Δημοσίου Δικαίου δάνειον ἢ μὲν πρώτη Κοινότης μέχρι ποσοῦ κεφαλαίου δραχημῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, ἡ δευτέρα ἐνὸς ἑκατομμυρίου, ἡ τρίτη ἡμίσεος ἑκατομμυρίου καὶ ἡ τετάρτη μέχρι ποσοῦ τετρακοσίων χιλιάδων συμπληρωματικῶς τοιούτου διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑδρεύσεως, κατασκευῆς ὁχετοῦ, σχεδιαγράμματος καὶ κοινοτικοῦ ἀφοδευτηρίου.

Χορηγεῖται δὲ εἰς τὰς Κοινότητας αὐτὰς τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλωσι εἰδικὴν φορολογίαν καὶ ὑποχρεωτικὴν εἰσφορὰν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν κοινοτήτων, δυναμένης νὰ ἐκχωρηθῶσι εἰς τὸν δανειστὴν πρὸς ἀσφάλειαν τῶν δανείων, ἐξοφληθησομένων τοκοχρεωλυτικῶς ἐντὸς ἐλικοσι ἐτῶν.

3. Τὰ καλέκαστα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου κανονισθῶσιν διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

*Ἀρθρον 66.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς κοινότης ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς ὁ συνοικισμὸς Βουλιαγμένης καὶ Βούλας ἀποσπώμενος ἐκ τῆς εἰς ἣν ἀνήκει κοινότητος. Εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον τῆς κοινότητος ταύτης δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι πλὴν τῶν μονίμων κατοικίων αὐτῆς καὶ οἱ ἔχοντες μονίμους ἐγκαταστάσεις παραθερισταί.

*Ἀρθρον 67.

Εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῶν κοινοτήτων τῶν προελθουσῶν ἐκ τοῦ τέως Δήμου Ἀθηναίων, ἐπιτρέπεται νὰ ἐγγράφονται καὶ οἱ ἔχοντες μονίμους ἐγκαταστάσεις ἐν αὐταῖς καὶ ἂν δὲν κέκηνται τὸ κατὰ νόμον στοιχεῖον τῆς κατοικίας.

Οἱ κατὰ τὴν παρούσαν διάταξιν ἐγγραφόμενοι εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους δέον μετὰ τῶν λοιπῶν στοιχείων νὰ παρουσιάζωσι καὶ βεβαίωσιν τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των, ὅτι δὲν εὐρίσκονται ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ οἰκείῳ καταλόγῳ, ἢ ὅτι λόγῳ μεταδημοτεύσεως ἐζήτησαν τὴν διαγραφὴν των ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των.

*Ἀρθρον 68

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ κοινότητες δὲν δύνανται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1934 — 35 νὰ διαθέτωσι κατ' ἀνώτατον ὅριον τὸ 1)5 πῶν κατὰ τὸ τελευταῖον οἰκονομικὸν ἔτος πραγματοποιηθέντων τακτικῶν ἐσόδων αὐτῶν διὰ δαπάνην τοῦ κοινοτικοῦ αὐτῶν φωτισμοῦ.

Εἰς τὸν διὰ τῶν παρόντος νόμου τιθέμενον περιορισμὸν δὲν ὑπάγονται αἱ κατὰ τὴν ἰσχύϊν τοῦ παρόντος νόμου νομίμως ἐγκριμέναι παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν συμβάσεις κοινοτικοῦ φωτισμοῦ.

Αἱ συμβάσεις περὶ ἀναθέσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ φωτισμοῦ ἀνεξαρτήτως χρονικῆς διαρκείας πρέπει διὰ τὸ ἔγκυρον αὐτῶν νὰ τυγχάνωσι τῆς ρητῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, διατηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 5887.

*Ἀρθρον 69.

Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1934—1935 ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ 1)20)σ

(ἡμῖς τοῖς ἑκατὸν) ἐπὶ τῶν γενικῶν ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Κράτους. Τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσφορᾶς κατατίθεται κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ὁρισθῆναι εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν εἰς ἔντοκον λογαριασμόν, διατίθεται δὲ δι' ἐντολῶν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν μονίμων ὑπαλλήλων καὶ κυρίως διοικητικοῦ κλάδου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, τὸ ὅριον τῆς ὁποίας θέλει καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, βάσει τῆς μισθολογικῆς αὐτῶν καταστάσεως. Διὰ τὴν προκειμένην εἰσφορὰν ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5970.

Ἄρθρον 70.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 2821 εἶναι ὅτι ὁ δυνάμει τοῦ ἄρθρου τούτου εἰσπραττόμενος ὑπὲρ τοῦ Δήμου Χανίων πρόσθετος φόρος, ὡς ὠρίσθη διὰ τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 4108, εἶναι ἄσχετος πρὸς τοὺς διὰ τοῦ ἄρθρου 277 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς Νομοθεσίας ἐπιβεβλημένους καὶ εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ μεταφορᾷ τῶν εἰδῶν καὶ μόνον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου.

Θεωροῦνται νόμιμοι αἱ μέχρι τοῦδε εἰσπράξεις ἐκ τοῦ κατὰ τὸν Νόμον 2821 φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, τῶν ἐλαιῶν, τοῦ πυρηνελαίου καὶ σάπωνος αἱ πραγματοποιηθεῖσαι κατὰ τὴν ἐκ τῆς περιφέρειας τοῦ Δήμου ἐξαγωγῇ εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν ἢ μεταφορὰν τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἐφεξῆς δ' ἐνεργεῖται αὐταὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ρηθέντος Νόμου.

Ἄρθρον 71.

Θεωροῦνται νόμιμοι αἱ ἐκ τοῦ κατ' ἄρθρον 5 τοῦ Νόμου 553 τῆς 2 Ἰανουαρίου 1915 φόρου ἐπὶ τῶν ἀλλειομένων ἰχθύων πραγματοποιούμεναι ἐν Κρήτῃ εἰσπράξεις ὑπὲρ τῶν οἰκείων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀνωτέρω 553 Νόμου προβλεπομένων προτάσεων τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων, περὶ διατηρήσεως τοῦ φόρου τούτου, θεωρουμένων ὡς ἐμπροθέσμως γενομένων.

Ἄρθρον 72.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Νόμου 4108 εἶναι, ὅτι ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἄρχεται μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἰσχύος τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 4108 τοῦ 1929 συμβάσεων περὶ ἐνοικιάσεως δασῶν μεταξὺ δημοσίου καὶ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 73.

Οἱ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν.Δ. «περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως ἐφείδρων κλπ.» κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 4180 διορισθέντες παρὰ τοῖς Δήμοις τοῦ Κράτους ἑφεδρὶοι μονιμοποιεῖται, ὁ δὲ ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς Προνοίας ἑφείδρων τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. καθορισθεὶς μισθὸς αὐτῶν διὰ μὲν τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τοὺς Δήμους Ἀθηνῶν-Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Θεσσαλονίκης αὐξάνεται κατὰ 50 ο/ο, διὰ δὲ τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τοὺς λοιποὺς Δήμους τοῦ Κράτους κατὰ 25 ο/ο.

Οἱ οὕτω μονιμοποιούμενοι καὶ ἐξομοιούμενοι ἑφεδρὶοι καταλαμβάνουσι βάσει τοῦ ἠυξημένου μισθοῦ τῶν γραμματικῶν ἐπιστημονικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν αὐτῶν προσόντων καὶ εἰδικότητων ἀναλόγους ὀργανικὰς θέσεις καὶ ἀκολουθοῦσιν ἐφεξῆς τὸν μισθὸν καὶ τὰς προαγωγὰς τῶν ὁμοιοβάθμων δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος μονιμοποιούμενοι ἑφεδρὶοι δὲν ἀπολύονται ἐν περιπτώσει καταργήσεως θέσεως ἢ ὑπηρεσίας δι' οἰονδήποτε λόγον, ἀλλὰ παραμένουσιν εἰς συναφῇ τοιαύτην, ἀνακαταλαμβάνουσι δὲ τὴν προτέραν ἐν περιπτώσει ἀνασυστάσεως ταύτης.

Ἄρθρον 74.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν κοινότητα Κορώνης ἵνα, διὰ τὸν ἡλεκτροσωτισμὸν αὐτῆς ἐπιβάλλῃ κοινωτικὸν φόρον ἐπὶ τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῆς εἰσαγόμενων ἢ ἐξ αὐτῆς ἐξαγόμενων ἐγγυρίων προϊόντων, περιλαμβανομένης καὶ τῆς σταφίδος.

Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἐν τῷ ἰσχύοντι δημοτικῷ δασμολογίῳ ὀριζόμενον φόρον. Ὁ φόρος αὐτὸς ἐπιβάλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου κοινοτικοῦ Συμ-

βουλίου ἐγκρινομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἄρθρον 75.

Ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεων τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ Ἑρμουπόλεως ἐγκρινομένων παρὰ τῶν Νομαρχῶν Ἑβρου καὶ Κυκλάδων ἐπιβάλλεται φορολογία μέχρι ποσοῦ 10 ο/ο ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν Δήμων Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ Ἑρμουπόλεως ἐκδιδομένων εἰσιτηρίων δημοσίων θεαμάτων καὶ ψυχαγωγικῶν συγκεντρώσεων ὑπὲρ τῶν Νομικῶν προσώπων τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ τῆς Δημοτικῆς μουσικῆς Ἑρμουπόλεως.

Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως εἰς τὸν Δήμον Λαγκαδᾶ, ἵνα ἐπιβάλλῃ φορολογίαν μέχρι 5 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν καταναλισκόμενων εἰς τὸν Δήμον Λαγκαδᾶ ἰχθύων, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ὁμωνύμου λίμνης, δι' ἔργα ἐξυγιάνσεως.

Ἄρθρον 76.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἀναλόγου ἐκτάσεως Μοναστηριακῆς γῆς, ἐν συνεχείᾳ εὐρισκομένης πρὸς συνοικισμὸν ἀποτελοῦντα κοινότητα, ὑπὲρ τῆς κοινότητος τῆς, ἐπὶ τῇ σκοπῇ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεγέρσεως οἰκῶν ὑπὸ τῶν ἀστέγων δημοτῶν τῆς κοινότητος. Ἡ ἀπαλλοτρίωσις αὕτη ἀποφασίζεται ἐπὶ τῇ βάσει κτηματολογικοῦ διαγράμματος ὑπὸ τῶν οἰκείων Κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ ἐγκρίνεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Ὁρυκτευσμάτων καὶ Παιδείας.

Ἡ ἐκτίμησις τῆς διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ταύτην καταβληθισομένης ἀποζημιώσεως ὀρίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου Γ'ΝΑ' τοῦ 1911.

Ἡ διανομή τῆς εἰς τοὺς ἀστέγους δημότας ἀπαλλοτριομένης ἐκτάσεως γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Νομάρχου καὶ εἰς ἄμεσον καταβολὴν τιμήματος ἀνταποκρινομένου εἰς τὴν καταβλητέαν ὑπὸ τῆς κοινότητος ἀποζημιώσιν.

Ἄρθρον 77.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ὅρου «οἱ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀναγνωρίζουνοι Δήμοι καὶ Κοινότητες κλπ.» τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5970 εἶναι ὅτι, ὡς ἀναγνωρίζουνοι θεωροῦνται πάντες οἱ ὁπωσδήποτε ἀντλήσαντες τὴν νόμιμον αὐτῶν ἰσχὺν ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 Δήμοι καὶ Κοινότητες καὶ συνεπῶς ὑπάγοντα εἰς πάσας τὰς διατάξεις τοῦ νόμου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 78.

Ἡ κα' παράγραφος τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ Νόμου 4108 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς Νομοθεσίας «περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Τὸ ἐν Ἀρτῇ ἀγαθοεργὸν ἱδρυμα ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἐλέη Ἀρτῆς» ἀποτελοῦν αὐτοτελὲς δημοτικὸν ἱδρυμα διοικεῖται ἐφεξῆς ὑπὸ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Ἀρτῆς ὡς Προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀρτῇ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης, τοῦ Προέδρου τῶν Ἀρτῆ Πρωτοδικῶν, ἐνὸς ἐγκρίτου δημότου Ἀρταίων ἐκλεγμένου ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀρτῆς, ὡς καὶ δύο ἐτέρων ἐγκρίτων δημοτῶν Ἀρταίων διοριζομένων ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἡπείρου».

Ἄρθρον 79.

Ἐπὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων δὲν ἔχουσιν ἐκταμογὴν οἱ Νόμοι 5605 καὶ 6096, ἰσχύουσι δὲ ὡς πρὸς αὐτὰ αἱ διὰ τῶν νόμων τούτων ἐκτικατασταθεῖσαι διατάξεις καὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 5367 «περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων».

Ἄρθρον 80.

Εἰς τοὺς Κρατικούς σιδηροδρόμους καὶ σιδηροδρόμους Πελοποννήσου οἱ Δήμαρχοι δικαιούνται ἐκπτώσεως 75ο/ο ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυόντων τιμολογίων διὰ τὰ εἰσιτήρια καὶ τὰ κόμιστρα τῶν ἀποσκευῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 81.

Κοινοτικοὶ γραμματεῖς καὶ ἱκτοὶ καὶ λοιποὶ κοινοτικοὶ

υπάλληλοι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπηρετῶσι ταυτοχρόνως εἰς πλείονας τῶν δύο συνεχόμενων κοινότητων, πλὴν τῶν ἱατρῶν δυναμένων νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τρεῖς συνεχόμενας κοινότητες.

*Ἀρθρον 82.

Αἱ δυνάμεις τοῦ κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας καταβαλλόμεναι εἰς δημοσίους υπαλλήλους ἀποζημιώσεις, λόγω προσθέτων πρὸς Δήμους ἢ Κοινότητες ὑπηρεσιῶν, δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ ἀπο 12 Ἰανουαρίου 1934 Διοτάγματος «περὶ ἀποδοχῶν τῶν πολιτικῶν δημοσίων υπαλλήλων» περιορισμούς.

*Ἀρθρον 83.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δήμον Πρακλείου (Κρήτης) ἵνα ἀπαλλάσῃ ὠριμμένα ἐγγόρια προϊόντα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 277 στοιχ. β' τοῦ κώδικος φορολογίας κατὰ τὴν μεταφορὰν τούτων εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ.

Τὸ ποτὸν τῶν προϊόντων τούτων τὸ ἐκ τοῦ Δήμου ἐξαγόμενον ἢ μεταφερόμενον ἀλλαχὺ διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης, δύναται, καιτοὶ μὴ καταναλωθὲν ἐν τῷ δήμῳ, νὰ υπαχθῇ εἰς τὴν κατ' ἄρθρον 277 στοιχ. β' τοῦ κώδικος φορολογίαν καὶ εἰς ποσοστὸν ὅσον τὸ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ, Γεωργικοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπεμελητηρίου τεκμαιρόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναλωθείσης ἐν τῷ δήμῳ ποσότητος καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Δήμου παρεχομένης καθαριότητος καὶ πάσης ἄλλης τυγῶν ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ συντήρησιν τῶν εἰδῶν κατὰ τὴν αὐτόθι μεταφορὰν, ἀπόθρεσιν καὶ ἀποθήκευσιν.

Ἡ ταιαυτὴ φορολογία ἐπιβάλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν τῇ ὁποίᾳ καθορίζονται κατ' εἶδος τὰ προϊόντα αὐτά, ἐγκρινομένης διὰ Π. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δυναμένου καὶ νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν.

Ὁ φόρος διὰ μὲν τὰ διὰ θαλάσσης ἐξαγόμενα ἢ μεταφερόμενα προϊόντα εἰσπράττεται ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγήν ἢ μεταφορὰν, διὰ δὲ τὰ διὰ ξηρᾶς ὑπὸ τοῦ Δήμου εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε δι' ἐκμισθώσεως, πάντως αἱ σχετικαὶ εἰσπράξεις κατατίθενται κατὰ μῆνα εἰς τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον.

*Ἀρθρον 84.

Λογίζονται ἔγκυροι καὶ ἐκτελεσταὶ ἄνευ ἐτέρως διαδικασίας καὶ ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν αὐταὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 101 καὶ 125 ἔτους 1933 πράξεις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ἐθῶν ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 251)1933 πράξις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ἀγίων Θεοδώρων (Ἐθῶν) ἀφορῶσαι καὶ μερικὴν ἀφῆσιν ἢ μείωσιν μισθωμάτων ἀρδευσίμων ὑδάτων ὑπὲρ τῶν μισθωτῶν.

Τυχὸν ἀκυρωτικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Νομάρχου Ἀττικοβοιωτίας ἐπὶ τῶν ἄνω πράξεων τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου θεωροῦνται ὡς μὴ ἔχουσαι ἐννόμους συνεπειάς.

*Ἀρθρον 85.

Ἡ κλάσις τοῦ ἰσχύοντος ἤδη Δημοτικοῦ δασμολογίου 15η ὡς καὶ ἡ κλάσις 348' τροποποιεῖται ὡς κάτωθι.

Κλάσις 15η. Καφὲς πεφυγμένος καὶ ἀλυσμένος ἀγνὸς μὴ υμενιγμένος μὲ ἄλλας οὐσίας ἀτελής.

Κλάσις 348'. Κακά εἰς κόνιν καὶ πλάκας ἀγνὸν μὴ υμενιγμένον μὲ ἄλλας οὐσίας ἀτελές.

Ἀμφότερα τὰ ὡς ἄνω εἶδη θεωροῦνται ἄλλοδαπά.

*Ἀρθρον 86.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκλεγῶσι καὶ νὰ διατελῶσιν Κοινοτικοὶ Σύμβουλοι ὑπάλληλοι ἢ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου Προνοίας, Πασαγωγῆς Πηλίου, ἐφόσον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου ἐκλέγεται παρὰ τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων τοῦ Πηλίου.

Οἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Νόμου ὑπηρετοῦντες τοιοῦτοι ὑπάλληλοι ὑπογοσεῦνται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου νὰ δηλώσωσιν ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ αἵρετοῦ ἀξιωματὸς τῶν καὶ τῆς παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ Ταμεῖῳ ἐμίσθου θέσεως τῶν κηουστουμένων ἄλλως ἐκπτώτην τοῦ αἵρετοῦ ἀξιωματὸς τῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου καὶ ἀντικαθισταμένων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

*Ἀρθρον 87.

Καταρτίζεται πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ νόμου 4759

*Ἀρθρον 88.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Ἀγίου Κωνσταντίνου Λοκρίδος, ἵνα μετ' ἔγκρισιν τῆς οἰκείας Διοικητ. Ἀρχῆς ἐπιβάλῃ κοινοτικὸν φόρον ὑέχρι 30 λεπτῶν κατ' ὁκτὸν ἐπὶ τῶν διὰ τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος ἐξαγομένων ἐλαιῶν ἐφ' ὅσον αὐταὶ παράγονται ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος. Ἡ διάρκεια τοῦ φόρου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ ἐκάστοτε τὴν κοινοτικὴν περίοδον ἢ δὲ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις αὐτοῦ καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

*Ἀρθρον 89.

1. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται, ἵνα τὰ ὁριστικῶς κριθέντα ὅρια τῶν Κοινοτήτων Μπασι-Καστανᾶς Κορινθίας καθορισθῶσι ὁριστικῶς κοινῇ ἀποφάσει τῶν οἰκείων Κοινοτικῶν Συμβουλίων τῇ ἐγκρίσει τῆς ἀνωδοῖας Διοικητικῆς ἀρχῆς.

2. Εἰς τὴν κοινότητα Πλατανιώτισσης Καλαβρύτων ἐπιτρέπεται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ὁριστικῶν ὁρίων τῆς μετὰ τῆς κοινότητος Δουμηνῶν κατὰ τὸν νόμον «περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

*Ἀρθρον 90.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 12ης Ἰουλίου 1926 ἐπιβληθεῖσα εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας εἰσφορά ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου ἕνα τοῖς ἑκατὸν (1 ο/ο) ἐπὶ τῶν γενικῶν ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Κράτους καταργεῖται ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1934—35.

*Ἀρθρον 91.

Ἡ Κοινότης Σούρπης, ἀποσπασθεῖσα τοῦ Δήμου Λεβαδέων καὶ μὴ δυναμένη νὰ λειτουργήσῃ λόγω οἰκονομικῆς ἀνεπαρκείας, ἀποτελεῖ ἐφεξῆς μέρος τῆς Διοικητικῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Λεβαδέων, ἐξ οὗ ἀπεσπασθῇ.

*Ἀρθρον 92.

Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι κατεχόμενοι μονιμότητα βάσει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4548 δὲν θίγονται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

*Ἀρθρον 93.

1. Διὰ Διοτάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑποῦργου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπιτρέπεται ἵνα κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου ὁ νόμος 3572 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» καὶ οἱ τροποποιήσαντες αὐτὸν ὅπωςδήποτε μεταγενέστεροι σχετικοὶ νόμοι μετὰ τοῦ παρόντος.

2. Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ταύτην ἐπιτρέπεται νέα κατάταξις καὶ ἀριθμῆσις τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων τῶν κωδικοποιουμένων νόμων.

3. Ἐπίσης δύναται εἰς ἴδιον μέρος αὐτοῦ νὰ συγκεντρωθῶσιν αἱ εἰδικαὶ τοπικαὶ φορολογικαὶ διατάξεις αἱ περιεχόμεναι ἐν τῷ κώδικι.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1934.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Γ. ΧΑΡΟΥΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶς
Δ. ΧΕΛΜΗΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶς
Π. ΡΑΛΛΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1934.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ